

A7-0170/2014

12.3.2014

*****I**

RAPORT

referitor la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii
(COM(2010)0378 – C7-0179/2010 – 2010/0209(COD))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportor: Salvatore Iacolino

Raportoare pentru aviz (*):

Liisa Jaakonsaari, Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

(*): Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

Amendamentele Parlamentului prezentate pe două coloane

Textul eliminat este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în coloana din stânga. Textul înlocuit este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în ambele coloane. Textul nou este evidențiat prin caractere *cursive aldine* în coloana din dreapta.

În primul și în al doilea rând din antetul fiecărui amendament se identifică fragmentul vizat din proiectul de act supus examinării. În cazul în care un amendament vizează un act existent care urmează să fie modificat prin proiectul de act, antetul conține două rânduri suplimentare în care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția din acesta vizată de modificare.

Amendamentele Parlamentului prezentate sub formă de text consolidat

Părțile de text noi sunt evidențiate prin caractere *cursive aldine*. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul ■ sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere *cursive aldine* a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

Fac excepție de la regulă și nu se evidențiază modificările de natură strict tehnică efectuate de serviciile competente în vederea elaborării textului final.

CUPRINS

Pagina

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN	5
EXPUNERE DE MOTIVE.....	55
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI JURIDICE PRIVIND BAZA JURIDICĂ	58
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE	64
PROCEDURĂ	87

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii
(COM(2010)0378 – C7-0179/2010 – 2010/0209(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0378),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0179/2010),
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea UE,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 4 mai 2011¹,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 31 martie 2011²,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat prin scrisoarea din 27 februarie 2014, de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 55 și 37 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0170/2014),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. ia act de declarațiile Comisiei anexate la prezenta rezoluție;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

¹ JO C 218, 23.7.2011, p. 101.

² JO C 166, 7.6.2011, p. 59.

Amendamentul 1

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI EUROPEAN*

la propunerea Comisiei

DIRECTIVA (UE) NR. .../20xx A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din

privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe
în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2)
litera (a) și litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

* Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul **■**.

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

- (1) Pentru stabilirea treptată a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, tratatul prevede adoptarea de măsuri în domeniul migrației, care sunt echitabile față de resortisanții țărilor terțe.
- (2) Tratatul prevede că Uniunea urmează să dezvolte o politică comună în domeniul migrației care vizează să asigure, în toate etapele, gestionarea eficientă a fluxurilor de migrație și un tratament echitabil față de resortisanții țărilor terțe cu ședere legală în statele membre. În acest scop, Parlamentul European și Consiliul urmează să adopte măsuri privind condițiile de intrare și de ședere, precum și norme privind eliberarea de către statele membre a vizelor de lungă *ședere* și a permiselor de ședere, precum și definirea drepturilor resortisanților țărilor terțe cu ședere legală într-un stat membru, inclusiv condițiile care reglementează libertatea de circulație și de ședere în alte state membre.
- (3) Comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020: O strategie pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”¹ stabilește obiectivul Uniunii de a deveni o economie întemeiată pe cunoaștere și inovare, de a reduce sarcina administrativă a companiilor și de a corela mai bine oferta cu cererea de forță de muncă. Măsurile menite să faciliteze intrarea în Uniune a cadrelor de conducere, a specialiștilor sau *a angajaților stagiați* din țările terțe în cadrul unui transfer în cadrul aceleiași companii ar trebui considerate în acest context mai amplu.
- (4) Programul de la Stockholm, adoptat de Consiliul European la reuniunea din 10 și 11 decembrie 2009, recunoaște că migrația forței de muncă poate contribui la creșterea competitivității și a vitalității economice și că, în contextul provocărilor demografice importante cu care se va confrunta Uniunea în viitor, în contextul unei cereri crescute de forță de muncă, politicile flexibile în domeniul imigrației vor avea o contribuție importantă la dezvoltarea economică a Uniunii și la performanța acesteia pe termen mai lung. Astfel, Comisia și Consiliul sunt chemate să aplice în continuare Planul din 2005 în domeniul politicii privind migrația legală².
- (5) Ca o consecință a globalizării afacerilor, a creșterii schimburilor comerciale, a creșterii și răspândirii companiilor multinaționale, în ultimii ani mobilitatea *cadrelor de conducere, a*

¹ COM(2010) 2020.

² COM(2005) 669.

specialiștilor și a angajaților stagiaari din sucursalele și filialele companiilor multinaționale, relocați temporar pentru misiuni pe termen scurt în alte unități ale companiei, a luat amploare.

- (6) Aceste transferuri ale personalului cheie în cadrul aceleiași companii au drept rezultat apariția de noi competențe și cunoștințe, inovare și oportunități economice sporite pentru companiile-gazdă, ceea ce contribuie la progresul economiei bazate pe cunoaștere în Europa, stimulând în același timp fluxurile de investiții pe teritoriul Uniunii. De asemenea, transferurile *în cadrul aceleiași companii* dinspre țări terțe au potențialul de a facilita transferurile *în cadrul aceleiași companii* dinspre UE spre companiile țărilor terțe și de a situa Uniunea pe o poziție mai puternică în relația acesteia cu partenerii internaționali. Facilitarea transferurilor în cadrul aceleiași companii permite grupurilor multinaționale să valorifice în mod optim resursele umane pe care le dețin.
- (7) Setul de măsuri stabilit prin prezenta directivă *poate fi* avantajos, de asemenea, pentru țările de origine ale migranților, întrucât această migrație temporară *poate, conform normelor aferente bine stabilite, să stimuleze* transferurile de competențe, cunoștințe, tehnologie și know-how.
- (8) Prezenta directivă ar trebui să fie pusă în aplicare fără a se aduce atingere principiului preferinței *acordate cetățenilor Uniunii* în ceea ce privește accesul la piața forței de muncă a statelor membre, astfel cum este exprimat în dispozițiile relevante din actele de aderare *relevante*.
- (9) *Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a elibera permise de ședere în afara celor pentru transferul în cadrul aceleiași companii, în orice scop legat de ocuparea unui loc de muncă, în cazul în care un resortisant al unei țări terțe nu se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei directive.*
- (10) Prezenta directivă stabilește o procedură transparentă și simplificată de admisie a persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii, pe baza unor definiții comune și a unor criterii armonizate.
- (11) *Statele membre ar trebui să asigure efectuarea unor controale adecvate și a unor inspecții eficiente pentru a garanta aplicarea adecvată a prezentei directive. Faptul că*

permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii a fost eliberat nu ar trebui să afecteze sau să împiedice statele membre să aplice, pe durata transferului în cadrul aceleiași companii, dispozițiile lor din dreptul muncii care - în conformitate cu dreptul Uniunii - au ca obiectiv controlul respectării condițiilor de muncă, astfel cum este prevăzut la articolul 14 alineatul (1).

- (12) *Nu ar trebui să fie afectată posibilitatea ca un stat membru să impună, în temeiul dreptului național, sancțiuni împotriva unui angajator al unei persoane transferate în cadrul aceleiași companii cu sediul într-o țară terță.*
- (13) În sensul prezentei directive, din categoria persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii fac parte cadrele de conducere, specialiștii și **angajații stagiați**. Definirea acestor categorii se întemeiază pe angajamentele Uniunii asumate în cadrul Acordului general privind comerțul cu servicii¹ (GATS) și în cadrul acordurilor comerciale bilaterale. Angajamentele asumate în cadrul Acordului general privind comerțul cu servicii nu se referă la condițiile de intrare, de ședere și de muncă. Prin urmare, directiva completează și facilitează aplicarea acestor angajamente. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al transferurilor în cadrul aceleiași companii la care se referă prezenta directivă este mai amplu decât domeniul de aplicare al angajamentelor comerciale, întrucât transferurile nu au loc în mod obligatoriu în sectorul serviciilor și pot avea originea într-o țară terță care nu este parte la un acord comercial.
- (14) *Pentru a evalua calificările persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii, statele membre ar trebui să recurgă la Cadrul european al calificărilor (CEC) pentru învățarea pe tot parcursul vieții, după caz, pentru evaluarea calificărilor în mod transparent și comparabil. Centrele naționale de coordonare ale CEC pot furniza informații și orientări cu privire la modul în care nivelurile naționale de calificare sunt corelate cu Cadrul european al calificărilor.*
- (15) Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii ar trebui să beneficieze de **cel puțin** aceleași **condiții de muncă și de încadrare în muncă** ca lucrătorii detașați al căror angajator este stabilit pe teritoriul Uniunii Europene, astfel cum se prevede în Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind

detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii¹. *Statele membre ar trebui să impună ca persoanele transferate în cadrul aceleiași companii să beneficieze de tratament egal cu cel al cetățenilor țării în cauză care ocupă posturi similare, în ceea ce privește remunerația care se va acorda pe durata întregului transfer. Fiecare stat membru ar trebui să fie responsabil de verificarea remunerației acordate persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii pe durata șederii acestora pe teritoriul lor. Aceasta are rolul de a proteja lucrătorii și de a garanta concurența loială între întreprinderile stabilite într-un stat membru și întreprinderile stabilite într-o țară terță, întrucât asigură că acestea din urmă nu vor beneficia de standarde de muncă mai scăzute pentru a obține avantaje concurențiale.*

- (16) Pentru a se asigura faptul că persoana transferată în cadrul aceleiași companii are competențe specifice entității-gază, **■** persoana respectivă *ar trebui* să fi fost angajată în cadrul acelui grup de întreprinderi *pentru* o perioadă cuprinsă *între* cel puțin 3 și 12 luni *fără întreruperi* înaintea transferului *în cazul cadrelor de conducere și al specialiștilor și pentru o perioadă cuprinsă între cel puțin 3 și 6 luni fără întreruperi în cazul angajaților stagiați.*
- (17) *Întrucât transferurile în cadrul aceleiași companii reprezintă o migrație temporară, durata maximă a unui transfer în Uniunea Europeană, incluzând mobilitatea între statele membre, nu ar trebui să depășească trei ani pentru cadrele de conducere și specialiști și un an pentru angajații stagiați, după care aceștia ar trebui să se întoarcă într-o țară terță, cu excepția cazului în care obțin un permis de ședere pe o altă bază, în conformitate cu legislația națională sau a Uniunii. Durata maximă a transferului cuprinde perioadele cumulate ale permiselor pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, eliberate consecutiv. Un transfer ulterior către Uniunea Europeană ar putea avea loc după întoarcerea resortisantului țării terțe într-o țară terță.*
- (18) *Pentru a asigura caracterul temporar al transferului în cadrul aceleiași companii și pentru a preveni abuzurile, statele membre ar trebui să poată solicita ca, în sensul prezentei directive, de la finalul duratei maxime a unui transfer până la o nouă cerere privind același resortisant al unei țări terțe adresată aceluiași stat membru, să fie necesară trecerea unei anumite perioade de timp.*

¹ JO L 18, 21.1.1997, p. 1.

- (19) Având în vedere că transferurile în cadrul aceleiași companii constă într-o *detașare* temporară, solicitantul ar trebui să prezinte, **în cadrul contractului sau al scrisorii de detașare**, dovada conform căreia resortisantul țării terțe se va putea transfera înapoi într-o entitate care face parte din același grup și care este stabilită într-o țară terță la încheierea detașării. **De asemenea, ar trebui să se prezinte dovezi** conform cărora persoana cu funcția de conducere sau specialistul care este resortisantul unei țări terțe deține calificările și **experiența profesională corespunzătoare** necesare în cadrul **entității-gazdă** la care **aceasta (acesta) urmează să fie transferat(ă)** pentru a ocupa postul █ .
- (20) Resortisanții țărilor terțe care solicită să fie admiși în calitate de **angajați stagiați** ar trebui să prezinte dovada unei **diplome universitare**. În plus, aceste persoane **ar trebui** să prezinte, **dacă li se solicită**, un acord de formare profesională, inclusiv descrierea acestui program de formare profesională, durata programului și condițiile în care **angajații stagiați** vor fi supervizați, care să ateste că aceștia vor beneficia de o formare profesională reală și nu vor fi utilizați ca lucrători obișnuiți.
- (21) Nu ar trebui să fie necesară nicio testare a pieței forței de muncă █ , cu excepția cazului în care această condiție intră în contradicție cu principiul █ preferinței **acordate cetățenilor Uniunii**, astfel cum este prevăzut în dispozițiile relevante din actele de aderare relevante.
- (22) **Un stat membru ar trebui să recunoască calificările profesionale dobândite de un resortisant al unei țări terțe în alt stat membru în același mod ca și pentru cetățenii Uniunii și ar trebui să ia în considerare calificările dobândite într-o țară terță în conformitate cu Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale.**

Acest lucru ar trebui să nu aducă atingere niciuneia dintre restricțiile privind accesul la profesiile reglementate care decurg din rezervele față de angajamentele existente în ceea ce privește profesiile reglementate, care au fost stabilite de Uniune sau de Uniune și de statele sale membre în cadrul acordurilor comerciale. În orice caz, prezenta directivă nu ar trebui să prevadă un tratament mai favorabil pentru persoanele transferate în cadrul aceleiași companii, în comparație cu resortisanții Uniunii sau ai SEE, în ceea ce privește accesul la profesiile reglementate într-un stat membru.

- (23) Pentru facilitarea verificărilor, în cazul în care transferul implică mai multe locații în diferite state membre, autoritățile competente din statele membre în care se află entitățile-gazdă auxiliare trebuie să primească din partea solicitantului informațiile relevante.
- (24) Prezenta directivă *nu* ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a stabili contingentele de admisie în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene*.
- (25) *În vederea combaterii eventualelor abuzuri legate de directivă, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a refuza, retrage sau de a nu reînnoi permisul pentru o persoană transferată în cadrul aceleiași companii în cazul în care entitatea-gazdă a fost înființată cu scopul principal de a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii și/sau nu desfășoară o activitate reală.*
- (26) *Prezenta directivă are scopul de a facilita mobilitatea în interiorul UE a persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii și de a reduce sarcina administrativă asociată misiunilor de lucru desfășurate în mai multe state membre. În acest scop, prezenta directivă stabilește un sistem specific de mobilitate în interiorul UE în care titularul unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil eliberat de un stat membru are drept de intrare, ședere și muncă în unul sau mai multe state membre în conformitate cu dispozițiile care reglementează mobilitatea pe termen scurt și pe termen lung în temeiul prezentei directive. Mobilitatea pe termen scurt în sensul prezentei directive ar trebui să includă șederea în alte state membre decât cel care a eliberat permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii pentru o perioadă de până la 90 de zile pe stat membru. Mobilitatea pe termen lung în sensul prezentei directive ar trebui să includă șederea în alte state membre decât cel care a eliberat permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii pentru o perioadă mai mare de 90 de zile pe stat membru. Pentru a preveni eludarea distincției dintre mobilitatea pe termen scurt și mobilitatea pe termen lung, mobilitatea pe termen scurt în același stat membru ar trebui să fie limitată la maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile, iar introducerea simultană a unei notificări pentru mobilitate pe termen scurt și a unei cereri de mobilitate pe termen lung ar trebui să fie imposibilă. În cazul în care mobilitatea pe termen lung devine necesară după momentul începerii mobilității pe termen scurt a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii,*

cel de al doilea stat membru poate impune ca cererea să fie depusă cu cel puțin 20 de zile înainte de sfârșitul perioadei de mobilitate pe termen scurt.

- (27) *În timp ce sistemul specific de mobilitate instituit prin prezenta directivă ar trebui să stabilească norme autonome privind intrarea și șederea unei persoane transferate în cadrul aceleiași companii, în scopul ocupării unui loc de muncă, pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel care a eliberat permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, continuă să se aplice toate celelalte norme care reglementează trecerea frontierelor de către persoane, astfel cum sunt prevăzute în dispozițiile relevante din *acquis-ul Schengen*.*
- (28) *În cazul în care persoanele transferate în cadrul aceleiași companii și-au exercitat dreptul la mobilitate, al doilea stat membru ar trebui să fie în măsură, în anumite condiții, să ia măsuri împotriva activităților persoanei transferate în cadrul aceleiași companii care contravin dispozițiilor relevante ale prezentei directive.*
- (29) Statele membre ar trebui să prevadă *sanțiuni eficiente, proporționale și disuasive*, de exemplu sancțiuni financiare, care să fie impuse în cazul nerespectării *dispozițiilor prezentei directive. Acestea ar putea, inter alia, să includă sancțiuni prevăzute la articolul 7 din Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală. Sancțiunile ar putea fi impuse entității-gazdă stabilite în statul membru în cauză.*
- (30) Dispozițiile privind instituirea unei proceduri unice care să conducă la un singur titlu combinat, incluzând atât permisul de ședere, cât și cel de muncă, ar trebui să contribuie la simplificarea normelor care se aplică în prezent în statele membre.
- (31) Poate fi instituită o procedură *simplificată* pentru *entitățile sau* grupurile de întreprinderi care au fost recunoscute pentru acest scop. Recunoașterea ar trebui să facă obiectul unei *evaluări periodice*.
- (32) Odată ce un stat membru a decis să admită un resortisant al unei țări terțe care îndeplinește criteriile stabilite de prezenta directivă, resortisantul țării terțe ar trebui să primească un permis de ședere specific (permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii)

pe baza căruia posesorul acestuia poate desfășura, în anumite condiții, atribuțiile care îi revin, în diferite entități care aparțin aceleiași corporații transnaționale, inclusiv entitățile cu sediul în alt stat membru.

- (33) ***În cazul în care permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este eliberat de către un stat membru care nu pune în aplicare în întregime acquis-ul Schengen, iar persoana transferată în cadrul aceleiași companii trece, în cadrul unei mobilități, o frontieră externă în sensul Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (Codul frontierelor Schengen), un stat membru ar trebui să aibă dreptul să solicite probe care să demonstreze că persoana transferată în cadrul aceleiași companii se intră pe teritoriul său în scopul unui transfer în cadrul aceleiași companii. În plus, în cazul trecerii unei frontiere externe, statele membre care pun în aplicare în întregime acquis-ul Schengen ar trebui să consulte Sistemul de Informații Schengen și să refuze intrarea sau să se opună mobilității persoanelor pentru care în respectivul sistem a fost emisă o alertă în scopul refuzării intrării și șederii, astfel cum se menționează în Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 (SIS II).***
- (34) ***Statele membre ar trebui să fie în măsură să indice informații suplimentare pe suport de hârtie sau să stocheze astfel de date în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la litera (a) punctul 16 din anexa la regulament, pentru a putea oferi informații mai exacte privind activitatea profesională desfășurată pe perioada transferului în cadrul aceleiași companii. Furnizarea acestor informații suplimentare ar trebui să fie opțională pentru statele membre și nu ar trebui să constituie o cerință suplimentară care să compromită permisul unic și procedura unică de solicitare.***
- (35) ***Dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să împiedice persoanele transferate în cadrul aceleiași companii să exercite activități specifice la sediile clienților în interiorul statului membru în care se află entitatea-gazdă, în conformitate cu dispozițiile care se aplică în statul membru respectiv în ceea ce privește astfel de activități.***
- (36) Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze condițiile privind furnizarea de servicii în conformitate cu dispozițiile articolului 56 din tratat. În special, prezenta directivă nu ar trebui să afecteze condițiile de muncă și de încadrare în muncă, care, conform Directivei

96/71/CE, se aplică lucrătorilor detașați de o întreprindere stabilită într-un stat membru pentru a presta un serviciu pe teritoriul altui stat membru. Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe detașați de întreprinderile stabilite într-un stat membru în cadrul unei prestări de servicii, în conformitate cu Directiva 96/71/CE. Resortisanții țărilor **terțe** care dețin un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii nu se pot prevala de dispozițiile Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii. Prezenta directivă nu ar trebui să confere întreprinderilor stabilite într-o țară terță un tratament mai favorabil decât în cazul întreprinderilor stabilite într-un stat membru, conform articolului 1 alineatul (4) din Directiva 96/71/CE.

- (37) ***În cazul în care viza este obligatorie, iar resortisantul țării terțe îndeplinește criteriile pentru eliberarea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, statul membru ar trebui să acorde resortisantului țării terțe toate facilitățile pentru obținerea vizei necesare și ar trebui să se asigure că autoritățile competente cooperează în mod eficient în acest scop.***
- (38) ***În vederea garantării unor condiții de muncă și de viață satisfăcătoare pe durata șederii în Uniune, este important să se acorde persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii asigurări sociale adecvate inclusiv, dacă este cazul, prestații pentru membrii de familie ai acestora. Ar trebui să se asigure egalitatea de tratament, în temeiul dreptului național, în ceea ce privește ramurile de securitate socială definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială¹. Prezenta directivă nu armonizează legislația în materie de securitate socială a statelor membre. Aceasta se limitează la aplicarea principiului egalității de tratament în domeniul securității sociale în cazul persoanelor care intră în domeniul său de aplicare personal. Dreptul la egalitate de tratament în domeniul securității sociale se aplică resortisanților țărilor terțe care îndeplinesc condițiile obiective și nediscriminatorii stabilite în legislația statului membru gazdă în ceea ce privește afilierea și dreptul la prestații de securitate socială. În multe state membre, dreptul la alocații familiale este condiționat de o anumită legătură cu statul membru respectiv, întrucât alocațiile sunt concepute pentru a sprijini o dezvoltare***

¹ JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

demografică pozitivă în scopul asigurării forței de muncă pe viitor în respectivul stat membru.

Prin urmare, prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a restricționa, în anumite condiții, egalitatea de tratament în ceea ce privește alocațiile familiale, având în vedere că persoana transferată în cadrul aceleiași companii și familia care o însoțește au ședere temporară în primul stat membru. Drepturile de securitate socială ar trebui acordate fără a se aduce atingere dispozițiilor din legislația națională și/sau din acordurile bilaterale care prevăd aplicarea legislației țării de origine în domeniul securității sociale. Totuși, acordurile bilaterale sau legislația națională privind drepturile de securitate socială ale persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii care sunt adoptate după intrarea în vigoare a prezentei directive nu ar trebui să prevadă un tratament defavorabil în raport cu cel acordat resortisanților statului membru în care se ocupă locul de muncă. În urma acordurilor sau a legislației naționale respective, poate fi, de exemplu, în interesul persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii să rămână afiliate la sistemul de securitate socială din țara lor de origine dacă întreruperea acestei afilierei ar afecta în mod negativ drepturile lor sau ar conduce la suportarea costurilor unei duble acoperiri. Statele membre ar trebui să mențină în orice caz posibilitatea de a acorda drepturi de securitate socială mai favorabile persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii. Nicio dispoziție din prezenta directivă nu afectează dreptul supraviețuitorilor care beneficiază de drepturi provenind de la persoana transferată în cadrul aceleiași companii de a primi o pensie de urmaș, atunci când aceștia își au reședința într-o țară terță.

- (39) *În eventualitatea mobilității între state membre, Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie¹ ar trebui să se aplice în consecință. Prezenta directivă nu ar trebui să confere mai multe drepturi decât cele pe care legislația comunitară existentă în domeniul securității sociale le acordă deja în cazul resortisanților din țările terțe care desfășoară activități transfrontaliere între statele membre.*

¹ *JO L 344, 29.12.2010, p. 1.*

- (40) Pentru ca acest set de norme specific introdus de prezenta directivă să fie mai atractiv, astfel încât să producă toate avantajele scontate în ceea ce privește competitivitatea mediului de afaceri în Uniune, resortisantului țării terțe care este persoană transferată în cadrul aceleiași companii ar trebui să i se acorde condiții favorabile pentru reîntregirea familiei în statul membru care acordă pentru prima dată permisul de ședere în baza prezentei directive. Acest drept ar fi de natură să înlăture/ar înlătura în mod real un obstacol important în ceea ce privește acceptarea unei misiuni de către persoanele care ar putea fi transferate în cadrul aceleiași companii. Pentru a se menține unitatea familiei, membrii de familie ar trebui să aibă posibilitatea de a se alătura persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în alt stat membru, în condițiile stabilite de dreptul național al statului membru respectiv, *iar accesul lor pe piața muncii ar trebui facilitat.*
- (41) ***Pentru a facilita prelucrarea rapidă a cererilor, statele membre ar trebui să prefere schimbul de informații și transmiterea de documente relevante în mod electronic, cu excepția cazului în care survin dificultăți de ordin tehnic sau în care trebuie procedat altfel din interese primordiale.***
- (42) ***Colectarea și transmiterea dosarelor și ale datelor ar trebui efectuate în conformitate cu normele relevante privind protecția datelor și securitatea.***
- (43) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice resortisanților țărilor terțe care solicită șederea într-un stat membru în calitate de cercetători pentru desfășurarea unui proiect de cercetare, întrucât aceștia intră sub incidența Directivei 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică¹.
- (44) Având în vedere că obiectivele de introducere a unei proceduri speciale de admisie și de adoptare a condițiilor de intrare și ședere în vederea unor transferuri în cadrul aceleiași companii ale resortisanților țărilor terțe nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, din motive legate de amploarea și efectele acțiunii, aceste obiective pot fi îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri conforme cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la articolul respectiv,

¹ JO L 289, 3.11.2005, p. 15.

prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor în cauză.

- (45) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale, precum și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, *care la rândul său se bazează pe drepturile care decurg din Cartele sociale adoptate de Uniune și de Consiliul Europei.*
- (46) *În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor asemenea documente este justificată.*
- (47) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la Spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive și nu au nicio obligație în temeiul acesteia, nici nu fac obiectul aplicării sale.
- (48) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește:

- (a) condițiile de intrare și de ședere pe o perioadă mai mare de **90 de zile** pe teritoriul statelor membre a resortisanților țărilor terțe și a membrilor de familie ai acestora, ***precum și drepturile lor***, în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii;
- (b) condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe, ***precum și drepturile lor***, menționate la litera (a), în alte state membre decât primul stat membru care a acordat resortisantului unei țări terțe ***un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii***, în temeiul prezentei directive.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe cu ședere în afara teritoriului statelor membre ***în momentul depunerii cererii***, care solicită să fie admiși ***sau care au fost admiși*** pe teritoriul unui stat membru, ***în condițiile prevăzute de prezenta directivă***, în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii ***în calitate de cadre de conducere, specialiști sau angajați stagiați***.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică ■ resortisanților dintr-o țară terță care:
 - (a) solicită să aibă drept de ședere într-un stat membru ca cercetători, în sensul Directivei 2005/71/CE, în vederea derulării unui proiect de cercetare;
 - (b) ■ beneficiază, în temeiul acordurilor dintre UE și statele sale membre și țările terțe, de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii ori sunt angajați de o întreprindere stabilită în țările terțe respective;

- (c) *sunt detașați* în temeiul Directivei 96/71/CE;
 - (d) *desfășoară activități în calitate de lucrători independenți*;
 - (e) *sunt numiți de agenții de ocupare a forței de muncă, agenții de ocupare temporară a forței de muncă sau de orice altă întreprindere care pune la dispoziție forță de muncă în vederea ocupării, sub supravegherea și conducerea unei alte întreprinderi*;
 - (f) *sunt admiși în calitate de studenți la zi sau care urmează un curs practic supervizat pe termen scurt în cadrul studiilor*.
- (3) *Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a elibera alte permise de ședere decât permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii reglementat de prezenta directivă, în orice scop legat de ocuparea unui loc de muncă de către resortisanți din țări terțe care nu intră sub incidența prezentei directive.*

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- (b) „transfer în cadrul aceleiași companii” înseamnă detașarea temporară, *în scopul desfășurării unei activități profesionale sau al formării*, a unui resortisant al unei țări terțe care are reședința în afara teritoriului statelor membre în momentul depunerii cererii, de la o întreprindere stabilită în afara teritoriului unui stat membru față de care resortisantul țării terțe este legat prin contract de muncă *înainte de transfer și pe perioada acestuia*, la o entitate care aparține întreprinderii sau aceluiasi grup de întreprinderi stabilite *în statul membru respectiv și, după caz, mobilitatea între entități-gazdă stabilite pe teritoriul unuia sau mai multor alte state membre*;

- (c) „persoană transferată în cadrul aceleiași companii” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe *care are reședința în afara teritoriului statelor membre în momentul depunerii cererii* pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și care face obiectul unui transfer în cadrul aceleiași companii;
- (d) „entitate-gazdă” înseamnă entitatea *la care este transferat resortisantul țării terțe*, indiferent de forma juridică a acesteia, stabilită, *în conformitate cu dreptul național*, pe teritoriul statului membru *în cauză*;
- (e) „cadru de conducere” înseamnă *o* persoană *care ocupă* o funcție de conducere, responsabilă *mai ales* de gestionarea entității-gazdă sub supravegherea generală sau *îndrumarea* consiliului de administrație, în principal, sau a acționarilor întreprinderii sau a echivalentului acestora; această funcție *include*: conducerea entității-gazdă sau a unui departament ori a unei subdiviziuni a entității-gazdă; supervizarea și controlarea **█** activității celorlalți angajați cu atribuții de supervizare, profesionale sau de conducere; autoritatea *de a* recomanda angajarea ori concedierea sau alte *acțiuni* în domeniul resurselor umane;
- (f) „specialist” înseamnă *o* persoană *care lucrează în cadrul grupului de întreprinderi* și care deține cunoștințe *de specialitate* esențiale **█** pentru *domeniile de activitate, tehnicile sau gestionarea* entității-gazdă. *Pentru evaluarea acestor cunoștințe, se au în vedere nu doar cunoștințele specifice entității-gazdă, ci și dacă persoana respectivă are un grad înalt de calificare, inclusiv experiență profesională corespunzătoare*, pentru un anumit tip de muncă sau *activitate* care necesită cunoștințe tehnice specifice, *inclusiv eventuala apartenență la o profesie acreditată*;
- (g) „angajat stagiar” înseamnă *o* persoană care deține o *diplomă universitară, care este transferată la o entitate-gazdă pentru dezvoltarea carierei sau pentru a obține formare privind tehnici sau metode utilizate în afaceri și este plătită pe durata transferului*;

█

- (i) „membri de familie” înseamnă resortisanții unei țări terțe menționați la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului¹;
- (j) „permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii” înseamnă o autorizație care menționează **acronimul „ICT”** și care conferă titularului acesteia dreptul la ședere și la muncă pe teritoriul **primului stat membru în conformitate cu dispozițiile prezentei directive**;
- (k) **„permis pentru mobilitate pe termen lung” înseamnă o autorizație care prezintă mențiunea „ICT mobil” și care conferă titularului unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii dreptul la ședere și la muncă pe teritoriul celui de al doilea stat membru în conformitate cu dispozițiile prezentei directive**;
- (l) „procedură unică de solicitare” înseamnă procedura care atrage după sine, în baza unei cereri de autorizare a șederii și a ocupării unui loc de muncă de către un resortisant al unei țări terțe pe teritoriul unui stat membru, o decizie privind cererea **respectivă**;
- (m) în sensul prezentei directive, „grup de întreprinderi” înseamnă două sau mai multe întreprinderi recunoscute ca fiind legate, în temeiul dreptului național, astfel: o întreprindere, legată direct sau indirect de altă întreprindere, deține majoritatea capitalului subscris al întreprinderii; sau controlează majoritatea voturilor atașate acțiunilor emise de întreprindere; sau poate numi mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație, de conducere sau de supraveghere al întreprinderii; **sau ambele întreprinderi sunt administrate pe o bază comună de către societatea-mamă**;
- (n) „primul stat membru” înseamnă statul membru care **eliberează** primul un permis **pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii** unui resortisant al unei țări terțe, în temeiul prezentei directive;
- (o) **„al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru în care persoana transferată în cadrul aceleiași companii intenționează să își exercite sau își exercită dreptul la mobilitate în sensul prezentei directive, altul decât primul stat membru**;

¹ JO L 251, 3.10.2003, p. 12.

- (p) *„profesie reglementată” înseamnă o profesie reglementată, conform definiției prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE.*

Articolul 4

Dispoziții mai favorabile

- (1) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile prevăzute de:
- (a) dreptul Uniunii, inclusiv de acordurile bilaterale și multilaterale încheiate între Uniune și statele membre, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte;
 - (b) acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.
- (2) Prezenta directivă nu afectează dreptul statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele care intră sub incidența articolului 3 litera (i) și a articolelor 12, 14 și 15.

CAPITOLUL II
CONDIȚII DE ADMISIE

Articolul 5
Criterii de admisie

- (1) Fără a se aduce atingere articolului 10, resortisantul unei țări terțe care solicită să fie admis în condițiile prevăzute de prezenta directivă *sau entitatea-gazdă* trebuie:
- (a) să prezinte dovada că entitatea-gazdă și întreprinderea stabilită într-o țară terță aparțin de aceeași întreprindere sau grup de întreprinderi;
 - (b) să prezinte dovada angajării în cadrul aceleiași grup de întreprinderi, *pe* o perioadă cuprinsă între cel puțin **3 luni și 12 luni** neîntrerupte imediat anterioare datei de la care se efectuează transferul în cadrul aceleiași companii *în cazul cadrelor de conducere și al specialiștilor și între cel puțin 3 luni și 6 luni neîntrerupte în cazul angajaților stagiați*;
 - (c) să prezinte *un contract de muncă și, dacă este necesar*, o scrisoare de detașare din partea angajatorului *care include*:
 - (i) *detalii privind* durata transferului și locația entității sau entităților-gazdă;
 - (ii) dovada că *resortisantul țării terțe* ocupă o poziție de conducere, de specialist sau de **angajat** stagiar în entitatea sau entitățile-gazdă din statul membru respectiv;
 - (iii) remunerația, *precum și alte condiții de muncă și de încadrare în muncă* prevăzute pentru durata transferului;
 - (v) *dovada că resortisantul țării terțe se va putea transfera înapoi la o entitate aparținând grupului de întreprinderi în cauză stabilită într-o țară terță la încheierea transferului*;
 - (d) să prezinte dovada că *resortisantul țării terțe* deține calificările profesionale și *experiența* necesare în *entitatea-gazdă* în care *urmează să fie transferat în calitate*

de cadru de conducere sau specialist sau, în cazul angajaților stagiați, diploma universitară necesară;

- (e) *după caz*, să prezinte documente care atestă că *resortisantul țării terțe* îndeplinește condițiile prevăzute în legislația națională *a statului membru în cauză* pentru cetățenii Uniunii în scopul exercitării profesiei reglementate *vizate de cerere*;
- (f) să prezinte un document de călătorie valabil *al resortisantului unei țări terțe*, astfel cum prevede dreptul național, precum și o cerere de viză sau o viză, dacă este necesar; *statele membre pot solicita ca perioada de valabilitate a documentului de călătorie să acopere cel puțin durata inițială a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii*;
- (g) fără a aduce atingere acordurilor bilaterale în vigoare, *să furnizeze* dovezi că deține sau, dacă se prevede astfel în dreptul național, că a solicitat asigurare de sănătate pentru toate riscurile acoperite în mod obișnuit pentru cetățenii statului membru vizat, pentru perioadele în care nu se oferă o astfel de asigurare și nici dreptul la prestații aferent, în contextul sau drept rezultat al muncii *depuse în statul membru vizat*;

(2) *Statele membre pot impune solicitantului să prezinte documentele enumerate la alineatul (1) literele (a), (c), (d), (e) și (g) în limba statului membru în cauză.*

(3) *Statele membre pot impune solicitantului să furnizeze, cel târziu la momentul eliberării permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, adresa resortisantului în cauză al țării terțe pe teritoriul statului membru.*

(4) Statele membre impun ca:

- (a) *pe durata transferului persoanei în cadrul aceleiași companii*, să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute de legislația, de actele administrative și cu putere de lege și/sau de acordurile colective cu aplicabilitate universală aplicabile lucrătorilor detașați într-o situație similară în ramurile ocupaționale relevante, în ceea ce privește *condițiile de muncă și de încadrare în muncă, altele decât* remunerația.

În absența unui sistem de declarare a acordurilor colective *cu aplicabilitate universală, statele membre se pot baza pe acordurile colective aplicabile în ansamblu tuturor întreprinderilor similare din raza geografică și din profesiunea sau ramura industrială relevantă și/sau pe acordurile colective încheiate de organizațiile cele mai reprezentative la nivel național ale angajatorilor sau ale angajaților, aplicate pe teritoriul național respectiv;*

(b) *remunerația care va fi acordată resortisantului țării terțe pe perioada transferului să nu fie mai puțin favorabilă decât remunerația acordată cetățenilor statului membru gazdă în cauză care ocupă posturi comparabile, în conformitate cu legislația sau acordurile ori practicile colective aplicabile în statul membru pe teritoriul căruia este stabilită entitatea-gazdă.*

(5) *Pe baza documentației furnizate în conformitate cu alineatul (1), statele membre pot solicita ca persoana transferată în cadrul aceleiași companii să dispună de resurse suficiente pe perioada șederii sale, astfel încât să se poată întreține pe sine și membrii săi de familie fără a apela la sistemul de asistență socială al acestora.*

(6) Pe lângă dovezile prevăzute la alineatele (1) și (2), oricărui resortisant al unei țări terțe care solicită admisia drept **■** angajat stagiar *i se poate solicita* să prezinte un contract de formare, *legat de pregătirea pentru viitorul său post în cadrul grupului de întreprinderi*, care să includă o descriere a programului de formare *care demonstrează că obiectivul șederii este de a forma angajatul pentru dezvoltarea carierei sau pentru a deprinde tehnici sau metode utilizate în afaceri*, precum și durata programului de formare și condițiile în care solicitantul este supervizat pe durata acestuia.

■

(7) Orice modificare survenită *pe parcursul procedurii de solicitare* care afectează condițiile de admisie prevăzute la prezentul articol se notifică *de către solicitant* autorităților competente din statul membru în cauză.

(8) *În sensul prezentei directive, nu sunt admiși resortisanții țărilor terțe care sunt considerați a reprezenta o amenințare pentru politica publică, siguranța publică sau sănătatea publică.*

Articolul 5a
Contingentele de admisie

Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili contingentele de admisie în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Pe această bază și în sensul prezentei directive, o cerere pentru un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii poate fi considerată inadmisibilă sau poate fi respinsă.

Articolul 6
Motive de respingere

- (1) Statele membre resping o cerere **în următoarele cazuri:**
- (a) **în cazul în care nu sunt respectate** dispozițiile de la articolul 5;

sau

 - (b) în cazul în care documentele prezentate au fost dobândite prin fraudă, falsificate sau modificate;

sau

 - (c) **dacă entitatea-gazdă a fost înființată în principal pentru a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii;**

sau

 - (d) **în cazul în care s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este definită la articolul 10a alineatul (1).**
- (2) **Statele membre resping o cerere, dacă este cazul, în situația în care angajatorul sau entitatea-gazdă au fost sancționate în temeiul dreptului național pentru muncă nedecларată și/sau angajare ilegală.**
- (3) Statele membre **pot** respinge o cerere dacă:

(a) angajatorul sau entitatea-gazdă **nu și-a îndeplinit obligațiile juridice în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;**

sau

(b) **activitatea angajatorului sau a entității-gazdă face sau a făcut obiectul unei proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau nu se derulează nicio activitate economică;**

sau

(c) **intenția sau efectul prezenței temporare a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii este de a interveni asupra rezultatului, sau de a afecta în alt mod rezultatul oricărei dispute sau negocieri privind gestionarea forței de muncă.**

(4) Statele membre pot respinge o cerere **de admisie într-un stat membru în sensul prezentei directive din motivul prevăzut la articolul 10a alineatul (2).**

(5) **Fără a aduce atingere alineatului (1), înainte de a lua o decizie de respingere a unei cereri, statul membru ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității.**

Articolul 7

Retragerea sau refuzul reînnoirii permisului

(1) Statele membre retrag **un permis pentru persoana transferată în cadrul aceleiași companii în următoarele cazuri:**

(a) dacă a fost dobândit prin fraudă, a fost falsificat ori a fost modificat;

sau

(b) dacă șederea **persoanei transferate în cadrul aceleiași companii** are alte scopuri decât cele pentru care i-a fost autorizată;

sau

- (c) *dacă entitatea-gazdă a fost înființată în principal pentru a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii.*
- (2) *Statele membre retrag, dacă este cazul, un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în situația în care angajatorul sau entitatea-gazdă a fost sancționat(ă) în temeiul dreptului național pentru muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală.*
- (3) *Statele membre refuză reînnoirea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în următoarele cazuri:*
- (a) *dacă a fost dobândit prin fraudă, a fost falsificat ori a fost modificat;*
- sau*
- (b) *dacă șederea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii are alte scopuri decât cele pentru care i-a fost autorizată;*
- sau*
- (c) *dacă entitatea-gazdă a fost înființată în principal pentru a facilita intrarea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii;*
- sau*
- (d) *în cazul în care s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este definită la articolul 10a alineatul (1).*
- (4) *Statele membre refuză, dacă este cazul, reînnoirea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii în situația în care angajatorul sau entitatea-gazdă a fost sancționat(ă) în temeiul dreptului național pentru muncă nedeclarată și/sau angajare ilegală.*
- (5) *Statele membre pot retrage sau pot refuza reînnoirea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, în următoarele cazuri:*
- (a) *dacă criteriile prevăzute la articolul 5 nu sunt ■ sau nu mai sunt îndeplinite;*

sau

- (b) *angajatorul sau entitatea-gazdă nu și-a îndeplinit obligațiile juridice în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;*

sau

- (c) *în cazul în care activitatea angajatorului sau a entității-gazdă face sau a făcut obiectul unei proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau în cazul în care nu se derulează nicio activitate economică;*

sau

- (d) *în cazul în care persoana transferată în cadrul aceleiași companii nu s-a conformat normelor de mobilitate prevăzute la articolele 16a și 16b;*

- (6) *Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), înainte de luarea unei decizii de a retrage sau de a refuza reînnoirea unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, statul membru ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității*

Articolul 8

Sanctiuni

- (1) Statele membre pot face răspunzătoare entitatea-gazdă ■ pentru nerespectarea condițiilor de admisie, *de ședere și de mobilitate prevăzute în prezenta directivă.*
- (2) *În cazul în care entitatea-gazdă se face răspunzătoare în conformitate cu alineatul (1), statul membru în cauză prevede sancțiuni. Sancțiunile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.*
- (3) *Statele membre stabilesc măsuri care vizează prevenirea eventualelor abuzuri și sancționarea încălcărilor. Printre acestea se numără monitorizarea, evaluarea și, dacă este cazul, măsurile de inspecție, în conformitate cu dreptul național sau cu practicile administrative.*

CAPITOLUL III
PROCEDURĂ ȘI PERMIS

Articolul 9
Acces la informații

- (1) Statele membre ***pun la dispoziția solicitanților, într-o formă ușor accesibilă, informații privind toate actele doveditoare necesare în vederea depunerii unei cereri și*** informații referitoare la intrare și ședere, inclusiv privind drepturile, ***obligațiile și garanțiile procedurale ale persoanei transferate în cadrul aceleiași companii și ale membrilor familiei acesteia. Statele membre pun, de asemenea, la dispoziție, într-o formă ușor accesibilă, informații cu privire la procedurile aplicate în cazul mobilității pe termen scurt menționate la articolul 16a alineatul (2), precum și în cazul mobilității pe termen lung menționate la articolul 16b alineatul (1).***
- (2) ***Statele membre în cauză pun la dispoziția entității-gazdă informații referitoare la dreptul statelor membre de a impune sancțiuni în conformitate cu articolul 8 și cu articolul 16c.***

Articolul 10
Cereri de admisie

- (1) Statele membre stabilesc dacă cererile urmează să fie ***depuse*** de resortisantul țării terțe ■ sau de către entitatea-gazdă. ***Statele membre pot decide, de asemenea, să permită depunerea cererii de către oricare dintre cele două părți.***
- (2) Cererea se ***depune*** atunci când resortisantul țării terțe are șederea în afara teritoriului statului membru pentru care se solicită admisia.
- (3) Cererea se ***depune*** la autoritățile statului membru pe teritoriul căruia se ***efectuează prima ședere. În cazul mobilității, cererea se depune la autoritățile statului membru în care va avea loc cea mai lungă ședere, per ansamblu, de pe perioada transferului.***

- (4) Statele membre desemnează **autoritățile** competente să primească cererea și să elibereze permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii.
- (5) **Solicitantul are dreptul să își depună cererea** în cadrul unei proceduri unice de solicitare.

- (6) Proceduri simplificate **referitoare la emiterea permiselor pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, a permiselor pentru mobilitate pe termen lung, a permiselor eliberate membrilor de familie ai unei persoane transferate în cadrul aceleiași companii, precum și a vizelor** pot fi puse la dispoziția **entităților sau a** grupurilor de întreprinderi care au fost recunoscute în acest sens de către statele membre în conformitate cu legislația sau cu **practicile** administrative naționale ale acestora.

Recunoașterea **face obiectul unei reevaluări periodice.**

- (7) Procedurile simplificate prevăzute la alineatul (7) cuprind **cel puțin:**
- (a) scutirea solicitantului de a prezenta **unele dintre dovezile** menționate la articolul 5 **sau la articolul 16b alineatul (2) litera (a);**
- și/sau**
- (b) o procedură rapidă de admisie pe baza căreia permisele pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii **și permisele pentru mobilitate pe termen lung** să poată fi eliberate într-o perioadă de timp mai scurtă decât cea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) **sau la articolul 16b alineatul (2);**
- și/sau**
- (c) **proceduri simplificate și/sau accelerate în privința eliberării vizelor necesare.**
- (8) **Entitățile sau grupurile** de întreprinderi **care au** fost recunoscute în conformitate cu

alineatul (7) notifică autorității competente orice modificare de natură să afecteze condițiile de recunoaștere, **fără întârziere și, în orice caz, nu mai târziu de 30 de zile de la producerea modificării.**

- (9) Statele membre prevăd sancțiuni adecvate, inclusiv retragerea recunoașterii, în cazul în care **nu este notificată autoritatea competentă.**

Articolul 10a

Durata unui transfer în cadrul aceleiași companii

- (1) ***Durata maximă a transferului pe teritoriul statelor membre nu depășește trei ani pentru cadrele de conducere și specialiști și un an pentru angajații stagiați, care, la încheierea acesteia, părăsesc teritoriul statelor membre, cu excepția cazului în care obțin un permis de ședere pe altă bază în conformitate cu legislația națională sau a Uniunii.***
- (2) ***Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin în temeiul unor acorduri internaționale, statele membre pot solicita să existe o perioadă de până la 6 luni între încheierea duratei maxime a transferului menționată la alineatul (1) și depunerea unei alte cereri privind același resortisant al unei țări terțe în sensul prezentei directive în același stat membru.***

Articolul 11

Permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii

- (1) Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii care îndeplinesc criteriile de admisie prevăzute la articolul 5 și în legătură cu care autoritățile competente au luat o decizie pozitivă primesc un permis pentru persoane transferate în cadrul aceleiași companii.
- (2) Perioada de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este de cel puțin un an sau egală cu durata transferului pe teritoriul statului membru în cauză, aplicându-se perioada mai scurtă, și poate fi extinsă la o durată maximă de trei ani pentru cadrele de conducere și pentru specialiști și la un an pentru ***angajații stagiați.***

(3) Permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru prin utilizarea modelului uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului¹. ■

(4) La rubrica „categoria de permis”, **în conformitate cu litera (a) punctul 6.4 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002**, statele membre completează „**ICT**” („**intra-corporate transferee**”).

Statele membre pot, de asemenea, adăuga o mențiune în limba sau limbile lor oficiale.

(5) Statele membre nu emit permise suplimentare, în special permise de muncă, indiferent de natura acestora.

(6) *Statele membre pot indica pe suport hârtie informații suplimentare privind activitatea profesională a resortisantului dintr-o țară terță desfășurată pe perioada transferului în cadrul aceleiași companii și/sau pot stoca astfel de date în format electronic, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul (CE) 1030/2002 și la litera (a) punctul 16 din anexa la acesta.*

(7) *Statul membru în cauză acordă resortisanților țărilor terțe a căror cerere de admisie a fost acceptată toate facilitățile pentru obținerea vizei necesare.*

Articolul 11a

Modificări pe parcursul șederii

Orice modificare survenită pe parcursul șederii care afectează condițiile de admisie prevăzute la articolul 5 se notifică de către solicitant autorităților competente din statul membru în cauză.

Articolul 12

Garanții procedurale

(1) Autoritățile competente ale statului membru în cauză adoptă o decizie privind cererea de ■ **permis** pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau **de reinnoire**

¹ JO L 157, 15.6.2002, p. 1.

a acestuia și anunță solicitantul în scris, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute în dreptul național al statului membru în cauză, **de îndată ce este posibil, însă nu mai târziu de 90 de zile** de la depunerea cererii complete. █

- (2) În cazul în care informațiile *sau documentele* furnizate pe care se întemeiază cererea sunt **incomplete**, autoritățile competente notifică solicitantul, în timp util, cu privire la informațiile suplimentare necesare și stabilesc un termen rezonabil pentru trimiterea acestora. **Termenul specificat la alineatul (1) se suspendă până la primirea de către autoritatea competentă a informațiilor suplimentare necesare.**
- (3) **Motivele unei decizii de a declara inadmisibilă sau de a respinge o cerere de permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sau de a refuza reînnoirea permisului se comunică în scris solicitantului. Motivele unei decizii de a retrage un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii sunt furnizate în scris, atât persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, cât și entității-gază.**
- (4) **Orice decizie de a declara inadmisibilă sau de a respinge o cerere, de a refuza reînnoirea sau de a retrage permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este atacabilă din punct de vedere juridic în statul membru în cauză, în conformitate cu dreptul național. Notificarea scrisă menționează instanța și/sau autoritatea administrativă la care poate fi introdusă calea de atac și termenul pentru introducerea căii de atac.**
- (5) **În decursul perioadei menționate la articolul 11 alineatul (2), un solicitant poate depune o cerere de reînnoire înainte de expirarea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii. Statele membre pot stabili un termen maxim de 90 de zile înainte de expirarea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii pentru depunerea unei cereri de reînnoire.**
- (6) **În cazul în care valabilitatea permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii expiră în timpul procedurii de reînnoire, statele membre permit șederea pe teritoriul lor a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cerere. În acest caz și dacă legislația națională o impune, statele membre pot elibera permise naționale de**

ședere temporară sau autorizații echivalente.

Articolul 12a

Taxe

Statele membre pot solicita plata unor taxe de prelucrare a solicitărilor, în conformitate cu prezenta directivă. Valoarea unor asemenea taxe nu este excesivă sau disproporționată.

CAPITOLUL IV

DREPTURI

Articolul 13

Drepturi conferite de permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii

În perioada de valabilitate a unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, posesorul acestuia beneficiază de cel puțin următoarele drepturi:

1. dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul statului membru care emite permisul;
2. accesul neîngrădit la întreg teritoriul statului membru care emite permisul, în limitele prevăzute de dreptul național;
3. dreptul de a exercita activitatea specifică locului de muncă, autorizată pe baza permisului, în conformitate cu dreptul național, în orice entitate-*gazdă* care aparține de grupul de întreprinderi, *în primul stat membru și în următoarele state membre*, în conformitate cu articolul 16.

■

Articolul 14

Dreptul la egalitatea de tratament

(1) Oricare ar fi legislația aplicabilă privind relațiile de muncă, *și fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2) litera (b)*, persoanele transferate în cadrul aceleiași companii *admise în temeiul prezentei directive beneficiază cel puțin de egalitate de tratament cu persoanele vizate de Directiva 96/71/CE în ceea ce privește* condițiile de muncă și de încadrare în muncă, *în conformitate cu articolul 3 din Directiva 96/71/CE, în statul membru în care este prestată munca.*

■

(2) *Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii beneficiază de egalitate de tratament cu resortisanții* ■ statului membru *în care este prestată munca*, în ceea ce privește:

- (a) libertatea de asociere, afiliere și participare la o organizație de reprezentare a lucrătorilor sau angajatorilor sau la orice organizație ai cărei membri desfășoară o ocupație specifică, inclusiv avantajele **și drepturile** conferite de astfel de organizații, fără a se aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind politica publică și siguranța publică;
- (b) recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile;
- (c) **■** dispozițiile din dreptul național referitoare la ramurile de securitate socială definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, **în afară de cazul în care legislația țării de origine se aplică în temeiul unor acorduri bilaterale sau al legislației naționale a statului membru gazdă, asigurându-se faptul că persoana transferată în cadrul aceleiași companii este acoperită de legislația privind securitatea socială din una dintre țările respective.** În eventualitatea mobilității între diferite state membre și fără a aduce atingere **■** acordurilor bilaterale **care asigură faptul că persoana transferată în cadrul aceleiași companii este acoperită de legislația națională a țării de origine,** Regulamentul (CE) nr. 1231/2010¹ al Consiliului se aplică în consecință;
- (d) fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1231/2010 al **Consiliului și ■** acordurilor bilaterale, plata drepturilor de pensie legală **pentru limită de vârstă, invaliditate sau deces,** în baza **activității salariale desfășurate anterior de lucrători, drepturi dobândite de persoanele transferate în cadrul aceleiași companii care se mută într-o țară terță sau de urmașii acestora care au reședința într-o țară terță și care beneficiază de drepturile persoanelor respective, în conformitate cu legislația menționată la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în aceleași condiții și la același nivel ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când se mută într-o țară terță;**
- (e) accesul la bunuri și servicii și la furnizarea bunurilor și serviciilor puse la dispoziția publicului, cu excepția **procedurilor de obținere a unei locuințe în condițiile prevăzute de dreptul național, fără a aduce atingere libertății de a încheia contracte în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul național,**

precum și la serviciile acordate de *oficiile publice* de ocupare a forței de muncă.

Acordurile bilaterale sau dreptul național menționate la prezentul alineat înseamnă acorduri internaționale sau dispoziții ale statelor membre în conformitate cu articolul 4.

- (3) *Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1231/2010, statele membre pot decide că alineatul (2) litera (c) nu se aplică, în ceea ce privește prestațiile familiale, persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii în cazul cărora șederea și munca pe teritoriul unui stat membru au fost autorizate pentru o perioadă mai mică de 9 luni.*
- (4) *Prezentul articol nu aduce atingere dreptului statelor membre de a retrage permisul sau de a refuza reînnoirea permisului în conformitate cu articolul 7.*

Articolul 15

Membrii de familie

- (1) Directiva 2003/86/CE a Consiliului se aplică *în statele membre care au eliberat permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și în statele membre care acordă persoanei transferate în cadrul aceleiași companii permisul de ședere și de muncă pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 16b*, sub rezerva derogărilor prevăzute la prezentul articol.
- (2) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) și de la articolul 8 din Directiva 2003/86/CE, reîntregirea familiei în ■ statele membre nu este condiționată de cerința ca titularul permisului eliberat *de către statele membre în cauză*, în temeiul prezentei directive, să aibă perspective întemeiate de a obține dreptul de ședere permanentă și să fi avut o perioadă minimă de ședere.
- (3) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) ultimul paragraf și de la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, măsurile de integrare menționate în respectiva directivă pot fi aplicate de ■ *statele* membre numai după ce persoanelor în cauză li s-a acordat dreptul la reîntregirea familiei.

- (4) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, permisele de ședere pentru membrii de familie se acordă de către **un** stat membru, în cazul în care sunt îndeplinite **■** condițiile pentru reîntregirea familiei, în termen de **90 de zile** de la data la care **a fost depusă cererea completă. Autoritatea competentă a statului membru tratează concomitent cererea de permis de ședere pentru membrii de familie ai persoanei transferate în cadrul aceleiași companii și cererea de permis pentru persoana transferată în cadrul aceleiași companii sau de permis pentru mobilitate pe termen lung, în cazurile în care prima cerere sus-menționată este depusă în același timp cu cea de a doua. Garanțiile procedurale prevăzute la articolul 12 se aplică în consecință.**
- (5) Prin derogare de la articolul 13 alineatul (2) **■** din Directiva 2003/86/CE, perioada de valabilitate a permiselor de ședere ale membrilor de familie într-un **■** stat membru **se încheie, ca regulă generală, la data expirării permisului** pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii **sau a permisului pentru mobilitate pe termen lung eliberat de statul membru respectiv.**
- (6) **Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE și fără a aduce atingere principiului preferinței pentru cetățenii Uniunii, astfel cum este menționat în dispozițiile relevante ale actelor de aderare corespunzătoare, membrii de familie ai persoanei transferate în cadrul aceleiași companii cărora li s-a acordat dreptul la reîntregirea familiei au drept de acces la ocuparea unui loc de muncă sau la o activitate independentă pe teritoriul statului membru care a eliberat permisul de ședere pentru membru de familie **■**.**

CAPITOLUL V
MOBILITATEA ÎNTRE STATELE MEMBRE

Articolul 16

Mobilitate

Resortisanții țărilor terțe care dețin un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil, eliberat de primul stat membru, pot, pe baza respectivului permis și a unui document de călătorie valabil, în condițiile prevăzute la articolele 16a și 16b și sub rezerva articolului 16c, să aibă drept de intrare, de ședere și de muncă într-un al doilea stat membru sau în mai multe asemenea state membre.

Articolul 16a

Mobilitatea pe termen scurt

- (1) Resortisanții țărilor terțe care dețin un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil, eliberat de primul stat membru, au drept de ședere și de muncă în orice altă entitate din orice stat membru care aparține aceluiași grup de întreprinderi, pe o perioadă de până la 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile pentru fiecare stat membru, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol.*
- (2) Al doilea stat membru poate solicita entității-gazdă din primul stat membru să notifice primului stat membru și celui de al doilea stat membru intenția persoanei transferate în cadrul aceleiași companii de a lucra în cadrul unei entități stabilite în al doilea stat membru.*

În astfel de cazuri, al doilea stat membru permite ca notificarea să aibă loc:

- (a) fie în momentul în care se depune cererea în primul stat membru, în cazul în care mobilitatea către al doilea stat membru este deja prevăzută în această etapă; sau*
- (b) după ce persoana transferată în cadrul aceleiași companii a fost admisă pe teritoriul primului stat membru, de îndată ce se cunoaște intenția de*

mobilitate către al doilea stat membru.

- (3) *Al doilea stat membru poate solicita ca notificarea să includă transmiterea următoarelor documente și informații:*
- (a) *dovada că entitatea-gazdă din al doilea stat membru și întreprinderea stabilită într-o țară terță aparțin de aceeași întreprindere sau grup de întreprinderi;*
 - (b) *contractul de muncă și, dacă este necesar, scrisoarea de detașare, care au fost transferate către primul stat membru în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (c);*
 - (c) *după caz, documente care atestă că persoana transferată în cadrul aceleiași companii îndeplinește condițiile prevăzute în legislația națională a statului membru în cauză pentru cetățenii Uniunii, în scopul exercitării profesiei reglementate vizate de cerere;*
 - (d) *un document de călătorie valabil, conform dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) litera (f); precum și*
 - (e) *în cazul în care nu sunt precizate în niciunul dintre documentele anterioare, durata și datele planificate pentru mobilitate.*

Al doilea stat membru poate solicita ca aceste documente și informații să fie prezentate în una dintre limbile statului membru în cauză.

- (4) *În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (a) și în cazul în care al doilea stat membru nu a formulat nicio obiecție către primul stat membru în conformitate cu alineatul (6), mobilitatea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii către al doilea stat membru poate avea loc în orice moment pe parcursul perioadei de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii.*
- (5) *În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (b), mobilitatea poate fi inițiată după notificarea celui de al doilea stat membru,*

imediat sau la orice moment ulterior în cursul perioadei de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii.

- (6) *Pe baza notificării menționate la alineatul (2), al doilea stat membru poate formula obiecții cu privire la mobilitatea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii pe teritoriul său în termen de 20 de zile de la primirea notificării, în cazul în care:*
- (a) *nu sunt respectate condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (2) litera (b) sau la prezentul articol alineatul (3) litera (a), (ba) sau (c);*
 - (b) *documentele prezentate au fost dobândite prin fraudă, falsificate sau modificate;*
 - (c) *s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este definită la articolul 10a alineatul (1) sau la articolul 16a alineatul (1).*

Autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru informează fără întârziere autoritățile competente ale primului stat membru și entitatea-gazdă din primul stat membru cu privire la obiecțiile lor privind mobilitatea.

- (7) *În cazul în care al doilea stat membru formulează obiecții cu privire la mobilitate în conformitate cu alineatul (6) și mobilitatea nu a avut încă loc, persoanei transferate în cadrul aceleiași companii nu i se permite să lucreze în cel de al doilea stat membru în contextul transferului în cadrul aceleiași companii. În cazul în care mobilitatea a avut deja loc, se aplică articolul 16c alineatele (2) și (2a).*
- (8) *În cazul în care permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este reînnoit de primul stat membru în limita duratei maxime prevăzute la articolul 10a alineatul (1), permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii reînnoit continuă să autorizeze titularul său să lucreze în cel de al doilea stat membru notificat, cu condiția respectării duratei maxime menționate la articolul 16a alineatul (1).*
- (9) *Dacă se consideră că o persoană transferată în cadrul aceleiași companii reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a*

sănătății publice, nu se autorizează intrarea sau șederea acesteia pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Articolul 16b

Mobilitatea pe termen lung

- (1) *În ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de persoană transferată în cadrul aceleiași companii valabil, eliberat de primul stat membru, și care intenționează să își continue șederea și munca în orice altă entitate sau alte entități stabilite în unul sau mai multe alte state membre, care aparțin aceluiași grup de întreprinderi, pentru mai mult de 90 de zile pe stat membru, cel de al doilea stat membru poate decide:*
- (a) *să aplice dispozițiile menționate la articolul 16a și să acorde persoanei transferate în cadrul aceleiași companii drept de ședere și de muncă pe teritoriul său pe baza și pe durata valabilității permisului pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii eliberat de primul stat membru;*
sau
 - (b) *să aplice procedura prevăzută la alineatele (2)-(5).*
- (2) *În cazul în care se depune o cerere de mobilitate pe termen lung:*
- (a) *al doilea stat membru poate impune solicitantului să transmită toate sau o parte dintre următoarele documente, în cazul în care aceste documente sunt solicitate de al doilea stat membru pentru o cerere inițială:*
 - (i) *dovada că entitatea-gazdă din al doilea stat membru și întreprinderea stabilită într-o țară terță aparțin de aceeași întreprindere sau grup de întreprinderi;*
 - (ii) *un contract de muncă și, dacă este necesar, o scrisoare de detașare, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1) litera (c);*
 - (iii) *după caz, documente care atestă că resortisantul țării terțe îndeplinește*

condițiile prevăzute în legislația națională a statului membru în cauză pentru cetățenii Uniunii, în scopul exercitării profesiei reglementate vizate de cerere;

(iv) un document de călătorie valabil, conform dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) litera (f);

(v) dovada deținerii sau, dacă legislația națională conține dispoziții în acest sens, dovada solicitării unei asigurări de sănătate, conform dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) litera (g).

Al doilea stat membru poate impune solicitantului să furnizeze, cel târziu la momentul eliberării permisului pentru persoană mobilă transferată în cadrul aceleiași companii, adresa persoanei în cauză pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Al doilea stat membru poate solicita ca aceste documente și informații să fie prezentate în una dintre limbile statului membru în cauză;

(b) al doilea stat membru ia o decizie privind cererea de mobilitate pe termen lung și o notifică solicitantului în scris, cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data la care al doilea stat membru a primit cererea și documentele menționate la litera (a);

(c) persoanei transferate în cadrul aceleiași companii nu i se impune să părăsească teritoriul statelor membre pentru a depune cererea și nu este supusă obligației de a deține viză;

(d) persoana transferată în cadrul aceleiași companii este autorizată să lucreze în cel de al doilea stat membru până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cererea de mobilitate pe termen lung, cu următoarele condiții:

- termenul prevăzut la articolul 16a alineatul (1) și perioada de valabilitate a permisului pentru persoană transferată în cadrul

aceleiași companii eliberat de primul stat membru nu au expirat; și

- *la solicitarea celui de al doilea stat membru, cererea completă i-a fost transmisă acestuia cu cel puțin 20 de zile înainte de începerea mobilității pe termen lung a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii;*

(e) o cerere de mobilitate pe termen lung nu poate fi depusă în același timp cu o notificare de mobilitate pe termen scurt. În cazul în care mobilitatea pe termen lung devine necesară după momentul începerii mobilității pe termen scurt a persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, cel de al doilea stat membru poate impune ca cererea să fie depusă cu cel puțin 20 de zile înainte de încheierea mobilității pe termen scurt.

(3) Statele membre pot respinge o cerere de mobilitate pe termen lung în cazul în care:

(a) nu sunt respectate condițiile prevăzute la alineatul 2 litera (a) sau nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 5 alineatele (2), (2b) și (5);

sau

(b) se aplică unul dintre motivele menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (b) sau (d) sau alineatul (1a) sau la articolul 6 alineatul (2) sau (3);

sau

(c) permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii eliberat de primul stat membru expiră în cursul procedurii.

(4) În cazul în care al doilea stat membru ia o decizie pozitivă cu privire la cererea de mobilitate pe termen lung, astfel cum se menționează la alineatul (2), persoanei transferate în cadrul aceleiași companii îi este eliberat un permis pentru mobilitate pe termen lung în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii, care permite șederea și munca persoanei respective pe teritoriul statului membru în cauză. Acest permis se eliberează utilizând modelul uniform prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului. La rubrica „categoria de

permis”, în conformitate cu litera (a) punctul 6.4 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre completează: „ICT mobil” Statele membre pot, de asemenea, adăuga o mențiune în limba sau limbile lor oficiale.

Statele membre pot indica pe suport de hârtie informații suplimentare privind activitatea profesională a resortisantului dintr-o țară terță desfășurată pe perioada transferului în cadrul aceleiași companii și/sau pot stoca astfel de date în format electronic, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul (CE) 1030/2002 și la litera (a) punctul 16 din anexa la acesta.

- (5) Reînnoirea permisului pentru mobilitate pe termen lung nu aduce atingere articolului 10 alineatul (3).*
- (6) Al doilea stat membru informează autoritățile competente din primul stat membru în cazul în care eliberează un permis pentru mobilitate pe termen lung.*
- (7) În cazul în care un stat membru ia o decizie cu privire la o cerere de mobilitate pe termen lung, dispozițiile articolului (7), ale articolului 12 alineatele (2)-(6) și ale articolului 12a se aplică în consecință.*

Articolul 16c

Garanții și sancțiuni

- (1) În cazul în care permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este eliberat de un stat membru care nu pune în aplicare integral acquis-ul Schengen, iar persoana transferată în cadrul aceleiași companii trece o frontieră externă, cel de al doilea stat membru are dreptul de a solicita, ca dovadă că persoana respectivă intră pe teritoriul său în scopul unui transfer în cadrul aceleiași companii:
 - (a) o copie a notificării transmise de entitatea-gazdă din primul stat membru în conformitate cu articolul 16a alineatul (2);*
 - sau*
 - (b) o scrisoare din partea entității-gazdă din cel de al doilea stat membru în care**

se specifică cel puțin detalii privind durata transferului și amplasamentul entității sau entităților-gazdă din cel de al doilea stat membru.

- (2) *În cazul în care primul stat membru retrage permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii, acesta informează fără întârziere autoritățile celui de al doilea stat membru.*
- (3) *Entitatea-gazdă din cel de al doilea stat membru informează autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru cu privire la orice modificare care afectează condițiile pe baza cărora s-a permis efectuarea mobilității.*
- (4) *Al doilea stat membru poate solicita ca persoana transferată în cadrul aceleiași companii să înceteze imediat toate activitățile legate de locul de muncă și să părăsească teritoriul său în cazul în care:*
 - (a) *nu a fost notificat în conformitate cu articolul 16a alineatele (2) și (3), iar statul membru respectiv impune o astfel de notificare;*
 - (b) *a formulat obiecții privind mobilitatea în conformitate cu articolul 16a alineatul (6);*
 - (d) *a respins o cerere de mobilitate în conformitate cu articolul 16b alineatul (3);*
 - (e) *permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este utilizat în alte scopuri decât cele pentru care a fost eliberat;*
 - (f) *nu mai sunt îndeplinite condițiile în care a fost permisă efectuarea mobilității.*
- (5) *În cazurile menționate la alineatul (2), primul stat membru permite, la solicitarea celui de al doilea stat membru, reintrarea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii, fără formalități și fără întârziere, precum și, după caz, reintrarea membrilor familiei acesteia. Aceasta se aplică, de asemenea, în cazul în care un permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii eliberat de primul stat membru a expirat sau a fost retras în perioada mobilității în al doilea stat membru.*

- (6) *În cazul în care deținătorul unui permis pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii trece o frontieră externă a unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, statul membru respectiv consultă Sistemul de Informații Schengen. Statul membru refuză intrarea sau obiectează împotriva mobilității persoanelor pentru care a fost emisă, în Sistemul de Informații Schengen, o alertă vizând refuzarea intrării și șederii acestora.*
- (7) *Statele membre pot impune sancțiuni împotriva entității-gazdă stabilite pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 8, în cazul în care:*
- (a) *entitatea-gazdă nu a notificat mobilitatea persoanei transferate în cadrul aceleiași companii în conformitate cu articolul 16a alineatele (2) și (3);*
 - (b) *permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii este utilizat în alte scopuri decât cel pentru care a fost eliberat;*
 - (c) *cererea de admisie menționată la articolul 10 a fost depusă în alt stat membru decât cel în care are loc, per ansamblu, cea mai lungă ședere;*
 - (d) *persoana transferată în cadrul aceleiași companii nu mai îndeplinește criteriile și condițiile pe baza cărora a fost permisă efectuarea mobilității, iar entitatea-gazdă nu notifică această modificare autorităților competente din cel de al doilea stat membru;*
 - (e) *persoana transferată în cadrul aceleiași companii a început să lucreze în cel de al doilea stat membru, deși condițiile pentru mobilitate nu au fost îndeplinite, în cazul în care se aplică articolul 16a alineatul (5) sau articolul 16b alineatul (2) litera (d).*

CAPITOLUL VI
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 17
Statistici

- (1) Statele membre transmit Comisiei statistici cu privire la numărul de permise **pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii și de permise pentru mobilitate pe termen lung** eliberate pentru prima dată **și, după caz, la notificările primite în conformitate cu articolul 16a alineatul (2)**, precum și, în măsura posibilului, cu privire la numărul **persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii ale căror permise au fost reînnoite sau retrase**. **Aceste statistici sunt** defalcate în funcție de cetățenie, durata de valabilitate a permisului și, **pe cât posibil**, în funcție de sectorul economic **și de postul ocupat de persoana transferată**.
- (2) Datele statistice **menționate** la **■** alineatul (1) se **■** referă la perioade de referință de un an calendaristic și sunt **comunicate** Comisiei în termen de șase luni de la încheierea anului de referință. Primul an de referință este **[anul care urmează datei la care se face referire la articolul 20 alineatul (1)]**.
- (3) **Datele statistice menționate la alineatul (1) sunt comunicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului.**

Articolul 18
Rapoarte

În cel mult [trei ani de la data transpunerii prezentei directive] și în continuare din trei în trei ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive în statele membre, precum și orice propunere pe care o consideră necesară. **Raportul se axează, în special, pe evaluarea funcționării corespunzătoare a sistemului de mobilitate în interiorul UE, pe eventualele utilizări abuzive ale acestui sistem și pe interacțiunea sa cu acquis-ul Schengen. Comisia evaluează îndeosebi punerea în aplicare a articolelor 16, 16a, 16b, 16c și 19.**

Articolul 19

Cooperarea între punctele de contact

- (1) Statele membre numesc puncte de contact care *cooperează în mod eficace și* a căror responsabilitate este de a primi și de a transmite informațiile necesare pentru punerea în aplicare a *articolelor 16a, 16b și 16c*. Statele membre *acordă prioritate schimbului de informații prin mijloace electronice*.
- (2) *Fiecare stat membru informează celelalte state membre, prin intermediul punctelor de contact naționale* menționate la alineatul (1), *cu privire la autoritățile desemnate menționate la articolul 10 alineatul (3) și cu privire la procedura aplicată în caz de mobilitate, prevăzută la articolele 16a și 16b*.

Articolul 20

Transpunere

- (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la [30 de luni de la intrarea în vigoare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte **■**.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a ... zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 22

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Adoptată la Bruxelles, ...

Pentru Parlamentul European Pentru Consiliu

Președintele Președintele

DECLARAȚIE INTERINSTITUȚIONALĂ A CONSILIULUI, PARLAMENTULUI ȘI COMISIEI

*„Această directivă instituie un sistem autonom de mobilitate care prevede norme specifice, adoptate pe baza articolului 79 alineatul (2) literele (a) și (b) din TFUE, privind condițiile de intrare, de ședere și de liberă circulație a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă, în calitate de persoană transferată în cadrul aceleiași companii, în alte state membre decât statul membru care a eliberat permisul pentru persoană transferată în cadrul aceleiași companii; aceste norme se consideră drept o *lex specialis* în ceea ce privește *acquis-ul Schengen*.”*

Parlamentul European și Consiliul iau act de intenția Comisiei de a examina dacă trebuie luată vreo măsură pentru a consolida securitatea juridică în ceea ce privește interacțiunea dintre cele două regimuri juridice și de a examina, în special, necesitatea actualizării Manualului Schengen.”

DECLARAȚIILE COMISIEI

1) Declarație privind definiția termenului „specialist”:

„Comisia este de părere că definiția termenului «specialist» de la articolul 3 litera (f) din directivă este în concordanță cu definiția echivalentă utilizată în lista angajamentelor specifice ale UE din cadrul Acordului General privind Comerțul cu Servicii (GATS) al OMC, și anume „persoană care deține cunoștințe deosebite”. Utilizarea termenului „cunoștințe de specialitate” în locul expresiei „cunoștințe deosebite” nu implică o modificare sau o extindere a sferei definiției GATS, ci reprezintă doar o formulare adaptată limbajului uzual actual.”

2) Declarație privind acordurile bilaterale menționate la articolul 14 alineatul (2) literele (c) și (d):

„Comisia va monitoriza punerea în aplicare a articolului 14 alineatul (2) literele (c) și (d) din directivă, în scopul de a evalua eventualul impact al acordurilor bilaterale menționate la articolul respectiv asupra tratamentului lucrătorilor transferați în cadrul aceleiași companii și asupra aplicării Regulamentului (CE) nr. 1231/2010, și va lua, dacă va fi necesar, măsurile care se impun”.

EXPUNERE DE MOTIVE

Programul de la Stockholm, planul multianual adoptat de Consiliul European din 10-11 decembrie 2009, recunoaște importanța imigrației legale ca factor de creștere economică și de competitivitate pe termen lung pentru UE.

În special prin Programul de la Stockholm, Comisia a afirmat importanța imigrației legale, care a fost deja identificată ca fiind o temă prioritară în cadrul Programului de la Haga din noiembrie 2004, ce a fost urmat de Comunicarea din decembrie 2005 (COM(2005)0669) privind un „Plan în domeniul politicii privind migrația legală”.

Planul de acțiune prevede un pachet de cinci propuneri legislative privind migrația legală: directiva pentru lucrătorii cu calificare superioară (cartea albastră); directiva-cadru privind o procedură unică de solicitare a permisului de ședere și de muncă (permisul unic); directiva privind lucrătorii sezonieri; directiva privind intrarea stagiarilor remunerați, care nu a fost încă prezentată; în cele din urmă, directiva privind procedurile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (ICT).

Propunerile de directivă a „lucrătorilor sezonieri” și de directivă „ICT” au fost prezentate de Comisie la 13 iulie 2010 și urmează să fie examinate pe larg de Comisiile parlamentare LIBE și EMPL.

Deși propunerea ICT și Directiva privind cartea albastră au amândouă drept scop dezvoltarea de instrumente în domeniul migrației legale a persoanelor cu înaltă calificare, domeniul de aplicare al acestora este unul foarte divers: Cartea albastră definește condițiile de intrare și de ședere pentru resortisanții țărilor terțe în vederea ocupării unui loc de muncă cu înaltă calificare oferit de un angajator din UE fără limite de timp; dimpotrivă, propunerea ICT impune solicitanților să aibă deja un contract de muncă încheiat cu angajatorul și să fie transferați în cadrul aceluiasi grup de industrie, pentru o perioadă cuprinsă între unu și trei ani, în funcție de tipul de relație contractuală cu lucrătorul individual.

Fenomenul globalizării a dus la restructurarea modelelor de organizare a companiilor multinaționale, pentru care a devenit din ce în ce mai obișnuit transferul temporar de resurse umane în filialele sau sucursalele grupului. Această evoluție a muncii în planul mobilității impune o reflecție din partea instituțiilor europene, pentru a putea face față noilor provocări care se preconizează.

Lipsa unor proceduri uniforme în statele membre și limitările legate de birocrație îngreunează foarte mult procedurile de transfer în cadrul aceleiași companii al lucrătorilor din afara Comunității (care nu sunt rezidenți ai unui stat membru) pentru companiile transnaționale cu sediul în afara UE și în interiorul teritoriului european.

Obiectivele și beneficiile propunerii Comisiei sunt simplificarea progresivă a procedurilor, armonizarea clară a cadrului de reglementare și creșterea flexibilității muncii: trei elemente care vor contribui pe termen lung la creșterea economică și la competitivitatea companiilor

multinaționale, favorizând atingerea obiectivelor Europa 2020 și permițând, în plus, respectarea angajamentelor europene din cadrul GATS (Acordul general privind comerțul cu servicii).

În cadrul analizei textului și în contextul furnizării de soluții complementare sau alternative la cele propuse de către Comisie, raportorul insistă asupra importanței procedurilor cât mai armonizate, simplificate și transparente posibil, pentru a evita orice risc de abuz, corelând șansele de angajare cu dinamismul pieței.

Propunerea Comisiei introduce o procedură specială pentru eliberarea permiselor de ședere pentru resortisanții țărilor terțe care au reședința în afara granițelor Uniunii și care solicită șederea în UE în cadrul unui transfer în cadrul aceleiași companii.

Deși nu sunt disponibile date exhaustive, Comisia estimează că numărul anual total de lucrători ICT (transferați în cadrul aceleiași companii) este, în Uniunea Europeană, de aproximativ 16 500 de persoane, ceea ce reprezintă 4% din lucrătorii migranți temporari.

Calitățile lucrătorilor constituie un factor de dezvoltare și creștere pentru viitorul UE, drept pentru care propunerea Comisiei urmărește să elimine rigiditatea sistemului actual, care limitează fenomenul la lucrătorii înalt calificați, proveniți din societăți cu filiale pe teritoriul european.

Raportorul împărtășește obiectivele și scopul propunerii Comisiei, însă susține necesitatea realizării unor modificări, pentru a asigura o mai bună definire a domeniului de aplicare și a relevanței acesteia.

Raportorul consideră că este recomandabil să se intervină în ceea ce privește definițiile (formulate la articolul 3) transferului în cadrul aceleiași companii, a entității gazdă și ale categoriilor de lucrători care intră sub incidența directivei, pentru a conferi mai multă claritate textului acesteia, inclusiv prin indicarea unor criterii măsurabile, cum ar fi dotarea în materie de resurse umane și financiare, care să permită definirea precisă a domeniului de aplicare al directivei.

În ceea ce privește condițiile de admisie (articolul 5), raportorul reține că este recomandabilă uniformizarea cerințelor impuse de statele membre lucrătorilor transferați, reducând perioada de angajare prealabilă, fără întreruperea continuității raportului de muncă, în sânul grupului de întreprinderi în care se dispune transferul.

Referitor la cererile de admisie (articolul 10), au fost aduse unele modificări menite să facă textul mai inteligibil și, totodată, să promoveze o mai bună circulație a informațiilor între statele membre și grupurile de întreprinderi interesate de transferurile în cadrul aceleiași companii. Procedura accelerată, sau dispozițiile privind unele proceduri simplificate pentru anumite grupuri de întreprinderi, pare să răspundă obiectivelor de accelerare și simplificare pe care dorește să le promoveze directiva.

În privința reîntregirii familiilor, subiect abordat la articolul 5, a fost soluționată cerința de facilitare a accesului la muncă a membrilor familiilor și de sincronizare a soluționării cererilor de permis de ședere pentru membrii de familie cu aceea a permisului de transfer în cadrul

aceleiași companii.

Un element novator al propunerii Comisiei este acela de „mobilitate intraeuropeană” (articolul 16) a lucrătorilor transferați, care se pot deplasa într-un alt stat membru, pentru a lucra la o altă entitate care aparține respectivului grup de întreprinderi. Acest modus operandi implică mecanisme noi și mai serioase de colaborare și condiziune între statele membre, care vor conduce astfel la dezvoltarea unor niveluri mai ridicate de încredere reciprocă.

Definirea unui cadru de reglementare pentru migrația legală, care să reglementeze în mod eficient intrarea resortisanților cu înaltă calificare din țările terțe, constituie o provocare și concomitent o oportunitate ce prezintă o importanță socioeconomică incontestabilă pentru Uniunea Europeană, care se confruntă, pe de altă parte, cu un fenomen de recrudescență a fluxurilor migratoare ilegale.

Raportorul consideră, în concluzie, că armonizarea procedurilor va duce la o îmbunătățire generală a gestionării imigrației și speră că reglementarea migrației legale cu înaltă calificare va putea contribui la activarea unor mecanisme de acțiune comună concretă și eficientă în domeniul cooperării.

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI JURIDICE PRIVIND BAZA JURIDICĂ

Domnului Juan Fernando López Aguilar
Președinte
Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne
BRUXELLES

Copie dnei Pervenche Berès,
Președintă
Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale
BRUXELLES

Ref.: *Verificarea temeiului juridic al propunerii de directivă privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (COM(2010)378)*

Stimate Domnule președinte,

Prin scrisoarea din 4 iulie 2011, președintele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, care este comisie asociată, în sensul articolului 50, a comisiei competentă în fond Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, a solicitat Comisiei pentru afaceri juridice, în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul de procedură să răspundă la o întrebare referitoare la temeiul juridic al propunerii de directivă menționate mai sus.

Comisia a dat curs solicitării și își prezintă concluziile în cele ce urmează.

Temeiul juridic propus de Comisia Europeană pentru propunerea de directivă este articolul 79 alineatul (2) litera (a) și litera (b) care intră la Titlul V cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție din partea a treia a TFUE, intitulată Politicile și acțiunile interne ale Uniunii. Trebuie avut în vedere faptul că această dispoziție face obiectul Protocolului (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție și Protocolului (nr.22) privind poziția Danemarcei. În conformitate cu aceste protocoale, Danemarca nu participă niciodată la adoptarea măsurilor, iar Regatul Unit și Irlanda au posibilitatea de a alege dacă participă sau nu.

Comisia pentru ocuparea forței de muncă consideră că temeiul juridic propus nu este adecvat pentru directivă și propune adăugarea articolului 153 alineatul (1) litera (a), litera (b) și litera (g), care intră la Titlul X privind politica socială din partea a treia a TFUE, intitulată Politicile și acțiunile interne ale Uniunii. Motivul adăugării acest temei juridic este că propunerea de directivă nu reglementează doar probleme de migrație, ci și chestiuni de drepturi de muncă a categoriilor de lucrători în cauză.

I. CONTEXT

Propunerea de directivă privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (COM(2010)378) a fost prezentată de Comisie la 13 iulie 2010 ca o urmare a Comunicării Comisiei Planul de politici privind migrația legală (COM 2005/669) care prevedea adoptarea unor propuneri legislative privind munca, inclusiv a unei directive privind persoanele transferate în cadrul aceleiași companii.

Programului de la Stockholm, adoptat de Consiliul European la 10 și 11 decembrie 2009, recunoaște că migrația forței de muncă poate contribui la creșterea competitivității și la vitalitate economică și că, în contextul provocărilor demografice importante cu care se va confrunta UE în viitor în sensul creșterii cererii de forță de muncă, politici flexibile de imigrare vor aduce o contribuție importantă la dezvoltarea economică a Uniunii și a performanței pe termen mai lung. Astfel, invită Comisia Europeană și Consiliul să continue punerea în aplicare a Planului de acțiune privind migrația legală din 2005.

II. TEMEIUL JURIDIC PROPUȘ DE COMISIE

În memorandumul de înțelegere la propunere, Comisia declară că temeiul juridic adecvat este articolul 79 (2) (a) și (b) TFUE care precizează următoarele:

„Articolul 79

1. Uniunea dezvoltă o politică comună de imigrare, al cărei scop este de a asigura, în toate etapele, gestionarea eficientă a fluxurilor de migrare, tratamentul echitabil al resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în statele membre, precum și prevenirea imigrării ilegale și a traficului de persoane și combaterea susținută a acestora.

2. În înțelesul alineatului (1), Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsuri în următoarele domenii:

(a) condițiile de intrare și de ședere, precum și normele privind acordarea de către statele membre a vizelor și a permiselor de ședere pe termen lung, inclusiv în vederea reîntregirii familiei;

(b) definirea drepturilor resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru, inclusiv condițiile care reglementează libertatea de circulație și de ședere în celelalte state membre;”

III. TEMEIUL JURIDIC DE ADĂUGAT

Comisia pentru ocuparea forței de muncă propune ca la temeiul juridic să se adauge articolul 153 alineatul (1) litera (a), (b) și (g) după cum urmează:

„Articolul 153

1. În vederea realizării obiectivelor menționate la articolul 151¹, Uniunea susține și completează acțiunea statelor membre în domeniile următoare:

(a) îmbunătățirea, în special, a mediului de muncă, pentru a proteja sănătatea și securitatea lucrătorilor;

(b) condițiile de muncă;

(...)

(g) condițiile de muncă pentru resortisanții din țările terțe care sunt rezidenți legali pe teritoriul Uniunii;”

Aceste dispoziții trebuie coroborate cu articolul 153 alineatul (2), care prevede următoarele:

”2. În acest scop, Parlamentul European și Consiliul:

(a) pot adopta măsuri menite să încurajeze cooperarea între statele membre prin inițiative destinate să sporească cunoștințele, să dezvolte schimburile de informații și a celor mai bune practici, să promoveze abordările novatoare și să evalueze experiențele dobândite, cu excluderea oricărei armonizări a actelor cu putere de lege și a normelor administrative;

(b) pot adopta în domeniile menționate la alineatul (1) literele (a)-(i), prin intermediul directivelor, recomandări minime aplicabile treptat, ținând seama de condițiile și de reglementările tehnice existente în fiecare dintre statele membre. Aceste directive evită impunerea constrângerilor administrative, financiare și juridice susceptibile să frâneze crearea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

Parlamentul European și Consiliul hotărăsc în conformitate cu procedura legislativă ordinară după consultarea Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor.

În domeniile menționate la alineatul (1) literele (c), (d), (f) și (g), Consiliul hotărăște în unanimitate, în conformitate cu o procedură legislativă specială, după consultarea Parlamentului European și a comitetelor menționate anterior.

Consiliul, hotărând în unanimitate, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, poate decide ca procedura legislativă ordinară să se aplice alineatului (1) literele (d), (f) și (g)².”

¹ Uniunea și statele membre, conștiente de drepturile sociale fundamentale precum cele enunțate în Carta socială europeană semnată la Torino la 18 octombrie 1961 și în Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor adoptată în 1989, au ca obiective promovarea ocupării forței de muncă, îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă, permițând armonizarea acestora în condiții de progres, o protecție socială adecvată, dialogul social, dezvoltarea resurselor umane care să permită un nivel ridicat și durabil al ocupării forței de muncă și combaterea excluziunii.

În acest scop, Uniunea și statele membre pun în aplicare măsuri care țin seama de diversitatea practicilor naționale, în special în domeniul relațiilor convenționale, precum și de necesitatea de a menține competitivitatea economiei Uniunii.

Acestea apreciază că o asemenea de evoluție va rezulta atât din funcționarea pieței interne, care va favoriza armonizarea sistemelor sociale, cât și din procedurile prevăzute de tratate și din apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative.

² Subliniere adăugată.

IV. ABORDAREA CURȚII DE JUSTIȚIE

În conformitate cu jurisprudența consacrată a Curții de Justiție, „alegerea temeiului juridic pentru o măsură comunitară trebuie să se bazeze pe factori obiectivi care pot fi supuși controlului juridic, printre care figurează în special scopul și conținutul măsurii¹”.

Dacă examinarea unui act „indică faptul că acesta servește unui scop dublu sau că are o componentă dublă și dacă unul dintre scopuri sau una dintre componente poate fi identificat(ă) ca principal(ă) sau predominant(ă), în timp ce celălalt (cealaltă) este doar incidental(ă), actul trebuie să fie întemeiat pe un temei juridic unic, și anume cel necesar în vederea scopului sau componentei principal(e) sau predominant(e)”².

În mod excepțional, „dacă se stabilește că actul urmărește simultan mai multe obiective indisolubile, fără ca unul dintre ele să fie secundar sau indirect în raport cu celălalt, actul în cauză poate fi fondat pe temeuri juridice corespunzătoare”³.

Cu toate acestea, „nu este posibilă existența unui temei juridic dublu în cazul în care procedurile prevăzute pentru fiecare temei juridic sunt incompatibile între ele”⁴.

V. SCOPUL ȘI CONȚINUTUL PROPUNERII

Motivul 2 din preambulul propunerii de directivă reamintește că „Tratatul prevede ca Uniunea să dezvolte o politică în materie de imigrație comună, menită să asigure, în toate etapele, gestionarea eficientă a fluxurilor migratoare și un tratament echitabil pentru resortisanții din țări terțe care locuiesc legal în statele membre”. Pentru a urmări acest obiectiv, Parlamentul European și Consiliul trebuie să adopte măsuri privind condițiile de intrare și de ședere, precum și normele privind acordarea de către statele membre a vizelor și a permiselor de ședere pe termen lung.

Articolele 5-12 ale propunerii stabilesc normele care reglementează condițiile și standardele menționate mai sus.

Motivul 2 prevede, de asemenea, că măsurile adoptate definesc drepturile resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru, inclusiv condițiile care reglementează libertatea de circulație și de ședere în celelalte state membre.

Articolele 13-15 prevăd drepturile menționate, inclusiv cele în scopul reunificării familiei.

VI. DETERMINAREA TEMEIULUI JURIDIC ADECVAT

¹ Cauza C-178/03 *Comisia c Parlamentul European și Consiliu* [2006] ECR I-107, punctul 41.

² *Ibid.*, punctul 42.

³ Cauza C-338/01 *Comisia c. Consiliu* [2004] Culegere I-4829, punctul 55.

⁴ *Ibid.*, punctul 56.

Având în vedere faptul că scopul și conținutul propunerii este (1) de a introduce o procedură specială pentru intrare și ședere și standardele de emitere de statele membre a permiselor de rezidență pentru resortisanții țărilor terțe care solicită șederea pe teritoriul UE în scopul unui transfer în cadrul aceleiași companii și (2) de a defini drepturile categoriei mai sus menționate de resortisanți ai țărilor terțe, articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b) ar părea să constituie temeiul juridic adecvat pentru propunere.

VII. ANALIZA TEMEIULUI JURIDIC PROPUȘ A FI ADĂUGAT

Articolul 153 alineatul (1) litera (a) și litera (b) se referă la mediul de muncă și la aspectele nelegate de plată din condițiile de angajare ale unui lucrător. Acestea acoperă chestiuni ca de ex. organizarea muncii și activitățile, formarea, abilitățile și potențialul de angajare, sănătatea, securitatea și bunăstarea.

În lumina analizei de mai sus, aceste aspecte nu constituie elemente esențiale ale propunerii care să justifice recursul la aceste dispoziții ca temei juridic suplimentar în conformitate cu cerințele Curții de Justiție.

În ceea ce privește articolul 153 alineatul (1) litera (g), acesta se referă la condițiile de angajare ale resortisanților țărilor terțe care beneficiază de ședere legală pe teritoriul Uniunii. Cu toate acestea, al treilea punct al articolului 153 alineatul (2) prevede o procedură legislativă specială pentru articolul 153 alineatul (1) litera (g) (*Consiliul hotărăște în conformitate cu o procedură legislativă specială, în unanimitate, după consultarea Parlamentului European și a comitetelor sus-menționate.*) Acest temei juridic este, prin urmare, incompatibil cu articolul 79 alineatul (2) litera (a) și litera (b) din TFUE, care prevede procedura legislativă ordinară (vezi cazul C-338/01 *Comisia c. Consiliul* citat mai sus).

Aceasta nu este, prin urmare, singura incompatibilitate. Se consideră că articolul 153 TFUE, în conformitate cu care se adoptă legi pentru ansamblul Uniunii, nu poate fi utilizat în coroborare cu articolul 79 TFUE, deoarece Danemarca nu participă deloc la adoptarea legislației în conformitate cu articolul respectiv, iar Regatul Unit și Irlanda au, de asemenea, dreptul de a nu participa.

VII. CONCLUZIE

În lumina analizei de mai sus, articolul 79 alineatul (2) litera (a) și litera (b) din TFUE este singurul temei juridic pentru propunerea de directivă.

La reuniunea sa din 22 noiembrie 2011, Comisia pentru afaceri juridice a decis în consecință, cu 18 voturi pentru și o abținere¹, să recomande menținerea articolului 79 alineatul (2) litera (a) și litera (b) ca unic temei juridic adecvat pentru propunerea de directivă.

Cu stimă,

¹ La votul final au fost prezenți: Klaus-Heiner Lehne (președinte), Luigi Berlinguer (vicepreședinte), Raffaele Baldassarre (vicepreședinte), Evelyn Regner (vicepreședintă), Sebastian Valentin Bodu (vicepreședinte), Philippe Boulland, Christian Engström, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Kurt Lechner, Toine Manders, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Gabriel Mato Adrover, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland.

12.12.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii
(COM(2010)0378) – C7-0179/2010 – 2010/0209(COD))

Raportoare pentru aviz: Liisa Jaakonsaari

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

JUSTIFICARE SUCCINTĂ

Globalizarea este provocă transformări rapide la nivel mondial. Uniunea Europeană trebuie, la rândul său, să se adapteze la noua realitate a unei lumi globalizate și a economiilor interconectate, adaptându-și, de asemenea, legile și normele la această realitate. Mobilitatea temporară a lucrătorilor cu un nivel înalt de calificare constituie o caracteristică esențială a modelului de afaceri din ziua de azi, iar companiile multinaționale, în special, apelează într-o măsură din ce în ce mai mare la specialiști care sunt capabili să lucreze la diferite proiecte în întreaga lume și să fie, adesea, rapid disponibili. Acesta este motivul pentru care raportarea este de acord, în linii generale, cu obiectivul elaborării unei serii uniforme de norme și al debirocrațării dispozițiilor referitoare la intrarea în Uniunea Europeană a persoanelor transferate în interiorul aceleiași companii.

Până în prezent, admiterea și mobilitatea persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii intrau în sfera competențelor fiecărui stat membru, iar prezenta directivă va schimba această situație. Este de dorit ca toate părțile interesate să aibă de câștigat de pe urma noii situații. Noile norme ar trebui să fie uniforme și transparente, să nu prezinte lacune și să nu permită întreprinderilor și statele membre să opteze pentru excluderea voluntară.

Dispozițiile propuse de Comisie pentru a reduce formalitățile administrative și procedurile birocratice greoaie impuse întreprinderilor sunt salutare. Instituirea unui sistem de tip „ghișeu unic” pentru companii este esențială, deoarece va avea drept rezultat eficientizarea procedurii de solicitare și reducerea birocrăției aferente. În principiu, nu ar trebui impus niciun test având drept obiect piața muncii.

Este necesar să se aducă îmbunătățiri în ceea ce privește criteriile și definițiile din propunerea Comisiei, precum și gradul de precizie al acestora. Definițiile posturilor de conducere și ale specialiștilor trebuie îmbunătățite, astfel încât să capete certitudine juridică și să evite ambiguitățile. Raportoarea apreciază drept utile în acest sens definițiile codificate în Directiva privind Cartea albastră. Deși nu fac obiectul unui transfer în interiorul aceleiași companii, ci sunt persoane cu un înalt nivel educațional sau de specializare care solicită eliberarea unei cărți albastre, titularii de cărți albastre prezintă același profil în ceea ce privește nivelul lor de calificare și experiență profesională.

Raportoarea își exprimă dezacordul profund cu Comisia în ceea ce privește normele care ar trebui să se aplice persoanelor transferate în interiorul aceleiași companii. Preconizată de Comisie, trimiterea la Directiva privind detașarea lucrătorilor nu pare adecvată la prezenta directivă din mai multe motive. Trebuie să luăm act de faptul că nu este clar dacă și în ce măsură Directiva privind detașarea lucrătorilor se aplică resortisanților țărilor terțe. Pe deasupra, având în vedere faptul că Directiva privind detașarea lucrătorilor este în curs de revizuire, ne putem întreba care este sensul unei trimiteri la un act legislativ care, în momentul de față, nu mai răspunde scopului său inițial. Revizuirea acestei directive nu a fost finalizată și nu știm ce formă va căpăta varianta definitivă. În fond și la urma urmei, Directiva privind detașarea lucrătorilor urmărește un scop diferit de cel al Directivei privind persoanele transferate în interiorul aceleiași companii. În timp ce prima are drept obiectiv asigurarea liberei circulații a serviciilor, cea de-a doua urmărește să asigure libera circulație a lucrătorilor.

Atât tratatele privind Uniunea Europeană, cât și Carta drepturilor fundamentale prevăd că resortisanții țărilor terțe ar trebui tratați în mod egal cu cetățenii Uniunii. Prezenta directivă ar trebui să afirme fără echivoc principiul egalității de tratament cu lucrătorii autohtoni. Aplicarea acestui principiu ar constitui soluția cea mai simplă, atât pentru statele membre, cât și pentru companiile care cunosc, astfel, cu exactitudine normele care trebuie aplicate.

În propunerea sa, Comisia prevede că persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii ar trebui să li se aplice acordurile colective cu aplicabilitate universală. Ca premisă, această dispoziție este bună, dar nu și suficientă, deoarece sfera de aplicare a acestor acorduri nu cuprinde toate sectoarele din Uniunea Europeană. Pentru a remedia această lacună, este indicat ca toate acordurile colective, indiferent de nivelul la care au fost încheiate, inclusiv, așadar, la nivel de companie, să se aplice persoanelor transferate în interiorul aceleiași companii, și nu doar acordurile cu aplicabilitate universală. În acest fel, s-ar crea o bază comună a unor condiții de concurență echitabile și s-ar garanta aplicarea aceleiași serii de norme tuturor lucrătorilor, indiferent că este vorba despre forța de lucru autohtonă sau despre lucrători din țări terțe.

Unul dintre elementele cele mai importante ale acestei legislații, în special articolul 16 din prezenta directivă, se referă la mobilitatea între statele membre ale UE. Raportoarea regretă că, în ceea ce privește acest articol, Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale nu deține competențe de legiferare, deși acesta afectează însuși nucleul directivei și poate fi considerat drept o competență proprie, deoarece este vorba despre mobilitatea lucrătorilor în interiorul UE.

AMENDAMENTELE

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, competentă în fond, să includă în raportul său următoarele amendamente:

Amendamentul 1

Propunere de directivă Referirea 1

Textul propus de Comisie

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) litera (a) și litera (b),

Amendamentul

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) litera (a) și litera (b) și articolul 79 alineatul (5),

Amendamentul 2

Propunere de directivă Referirea 5a (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- având în vedere *Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în special, articolul 15 alineatul (3) și articolele 27, 28, 31 și 33,*

Amendamentul 3

Propunere de directivă Referirea 5b (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- având în vedere *Convenția nr. 102 privind securitatea socială (standarde minime) a Organizației Internaționale a Muncii,*

Amendamentul 4

Propunere de directivă Referirea 5c (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- având în vedere Convenția nr. 118 privind egalitatea de tratament (securitate socială) a Organizației Internaționale a Muncii,

Amendamentul 5

**Propunere de directivă
Referirea 5d (nouă)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- având în vedere Convenția nr. 143 privind lucrătorii migranți (dispoziții suplimentare) a Organizației Internaționale a Muncii,

Amendamentul 6

**Propunere de directivă
Referirea 5e (nouă)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

- având în vedere Convenția nr. 97 (revizuită) privind migrația în scopul angajării a Organizației Internaționale a Muncii,

Amendamentul 7

**Propunere de directivă
Considerentul 5a (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(5a) Resortisanții țărilor terțe care sunt autorizați să lucreze pe teritoriile statelor membre au dreptul la condiții de muncă echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii.

Justificare

Această dispoziție este în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale.

Amendamentul 8

Propunere de directivă Considerentul 8

Textul propus de Comisie

(8) Această directivă ar trebui să fie pusă în aplicare fără a se aduce atingere principiului priorității UE în ceea ce privește accesul la piața forței de muncă a statelor membre, astfel cum este exprimat în dispozițiile relevante din Actele de aderare. În conformitate cu acest principiu, în cursul oricărei perioade de aplicare a măsurilor naționale sau a celor care rezultă din acordurile bilaterale, statele membre trebuie să acorde prioritate, din punct de vedere al accesului la propriile piețe ale forței de muncă, lucrătorilor care sunt cetățeni ai statelor membre, față de lucrătorii care sunt resortisanți ai țărilor terțe.

Amendamentul

(8) Această directivă ar trebui să fie pusă în aplicare fără a se aduce atingere principiului priorității UE în ceea ce privește accesul la piața forței de muncă a statelor membre, astfel cum este exprimat în dispozițiile relevante din Actele de aderare. În conformitate cu acest principiu, în cursul oricărei perioade de aplicare a măsurilor naționale sau a celor care rezultă din acordurile bilaterale, statele membre trebuie să acorde prioritate, din punct de vedere al accesului la propriile piețe ale forței de muncă, lucrătorilor care sunt cetățeni ai statelor membre, față de lucrătorii care sunt resortisanți ai țărilor terțe. ***Astfel, salariile minime naționale și standardele minime ale statului în care se desfășurază activitatea (principiul locului de desfășurare a activității), trebuie respectate în mod obligatoriu în cazul cetățenilor Uniunii și al resortisanților țărilor terțe. Deși principiul priorității Uniunii trebuie respectat, acesta nu poate fi folosit pentru a evita aplicarea principiului remunerației egale pentru muncă egală, atât în ceea ce privește lucrătorii din statele membre, cât și resortisanții țărilor terțe. Prezenta directivă ar trebui aplicată cu respectarea deplină a principiului liberei circulații a lucrătorilor în cadrul Uniunii, eliminând orice discriminare pe motiv de cetățenie în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și alte condiții de muncă și angajare.***

Amendamentul 9

**Propunere de directivă
Considerentul 8a (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(8a) Prezenta directivă ar trebui să stabilească condițiile și drepturile lucrătorilor din țările terțe în contextul unui transfer intern în cadrul aceleiași companii, respectând pe deplin convențiile Organizația Internațională a Muncii (OIM) relevante.

Amendamentul 10

**Propunere de directivă
Considerentul 10**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(10) În sensul prezentei directive, din categoria persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii fac parte cadrele de conducere, specialiștii și stagiarii cu studii superioare. Definierea acestei categorii ***se întemeiază pe angajamentele Uniunii asumate în cadrul Acordului general privind comerțul cu servicii (GATS) și în cadrul acordurilor comerciale bilaterale. Angajamentele asumate în cadrul Acordului general privind comerțul cu servicii nu se referă la condițiile de intrare, de ședere și de muncă. Prin urmare, directiva completează și facilitează aplicarea acestor angajamente. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al transferurilor în cadrul aceleiași companii la care se referă prezenta directivă este mai amplu decât domeniul de aplicare al angajamentelor comerciale, întrucât transferurile nu au loc în mod obligatoriu în sectorul serviciilor și pot avea originea într-o țară terță care nu este parte la un acord comercial.***

(10) În sensul prezentei directive, din categoria persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii fac parte cadrele de conducere, specialiștii și stagiarii cu studii ***și calificări profesionale*** superioare. ***Persoanele transferate în cadrul aceleiași societăți trebuie să fie încadrate într-un loc de muncă de înaltă calificare.*** Definierea acestei categorii ***este legată de Cadrul european al calificărilor, care stabilește un cadru de referință european pentru evaluarea comparabilă și transparentă a calificărilor, fiind, în același timp, compatibil cu Acordul general privind comerțul cu servicii (GATS) și cu acordurile comerciale bilaterale.***

Amendamentul 11

Propunere de directivă Considerentul 10a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(10a) Pentru a evalua calificarea lucrătorilor transferați în cadrul aceleiași societăți, statele membre ar trebui să folosească punctele naționale de coordonare, create pe baza Cadrului european al calificărilor, care instituie un cadru de referință pentru evaluarea comparabilă și transparentă a calificărilor.

Amendamentul 12

Propunere de directivă Considerentul 11

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(11) Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii ar trebui să beneficieze de aceleași condiții de lucru cu cele ale lucrătorilor *detașați al căror angajator este stabilit pe teritoriul Uniunii Europene, astfel cum se prevede în Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii*. Această condiție are rolul de a proteja lucrătorii și de a garanta concurența loială între întreprinderile stabilite într-un stat membru și întreprinderile stabilite într-o țară terță, **întrucât asigură că acestea din urmă nu vor beneficia de standarde de muncă mai scăzute pentru a obține avantaje concurențiale.**

(11) Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii ar trebui să beneficieze de aceleași condiții de lucru cu cele ale lucrătorilor *locali*. **Lucrătorii transferați în cadrul aceleiași societăți trebuie să beneficieze, la același loc de muncă, de un tratament egal în raport cu cetățenii statului membru gazdă sau al personalului permanent, în privința tuturor termenilor și condițiilor angajării.** Aceste condiții au rolul de a proteja lucrătorii și de a garanta concurența loială între întreprinderile stabilite într-un stat membru și întreprinderile stabilite într-o țară terță, **și în special de a evita dumpingul social. Trebuie acordată o atenție specială concordanței cu legislația relevantă a Uniunii.**

Justificare

Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii trebuie tratate în mod egal cu forța de lucru autohtonă. Aplicarea directivei privind detașarea nu este adecvată, deoarece aceasta

nu garantează acest principiu și, prin urmare, nu ar trebui să interfereze cu prezenta directivă.

Amendamentul 13

Propunere de directivă Considerentul 11a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(11a) Statele membre ar trebui să asigure efectuarea unor verificări adecvate și a unor inspecții eficiente, prin care să se garanteze aplicarea corectă a acestei directive. În acest scop, statele membre trebuie să acorde autorităților competente suficiente puteri și resurse. Rezultatele acestor inspecții ar trebui integrate într-un raport corespunzător și utilizate pentru îmbunătățirea aplicării acestei directive.

Amendamentul 14

Propunere de directivă Considerentul 11b (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(11b) Condițiile de lucru din prezenta directivă trebuie înțelese în sensul că acoperă cel puțin remunerarea și destituirea din funcție, sănătatea și siguranța la locul de muncă, programul de lucru și perioadele de concediu, viața familială și cea profesională, luând în considerare acordurile colective în vigoare.

Amendamentul 15

Propunere de directivă Considerentul 13

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(13) Având în vedere că transferurile în

(13) Având în vedere că transferurile în

cadrul aceleiași companii constau într-o migrație temporară, solicitantul trebuie să prezinte dovada conform căreia resortisantul țării terțe se va putea transfera înapoi într-o entitate care face parte din același grup și că se stabilește într-o țară terță la încheierea detașării. Această dovadă poate consta din dispozițiile relevante prevăzute prin contractul de muncă. Ar trebui să se prezinte o scrisoare de numire pe post care să ateste că persoana cu funcția de conducere sau specialistul care este resortisantul unei țări terțe deține calificările necesare în statul membru în care a fost admis să ocupe postul sau profesia reglementată.

cadrul aceleiași companii constau într-o migrație temporară, solicitantul trebuie să prezinte dovada conform căreia resortisantul țării terțe se va putea transfera înapoi într-o entitate care face parte din același grup și că se stabilește într-o țară terță la încheierea detașării. Această dovadă poate consta din dispozițiile relevante prevăzute prin contractul de muncă. Trebuie să se prezinte o scrisoare de numire pe post care să ateste că persoana cu funcția de conducere sau specialistul care este resortisantul unei țări terțe deține **diplomele de învățământ superior, calificările profesionale înalte și experiența profesională** necesare în statul membru în care a fost admis să ocupe postul sau profesia reglementată.

Amendamentul 16

Propunere de directivă Considerentul 22

Textul propus de Comisie

(22) Prezenta directivă nu trebuie să afecteze condițiile privind furnizarea de servicii în conformitate cu dispozițiile articolului 56 din tratat. În special, prezenta directivă nu trebuie să afecteze termenii și condițiile privind angajarea care, conform Directivei 96/71/CE, se aplică lucrătorilor detașați de o întreprindere stabilită într-un stat membru pentru a presta un serviciu pe teritoriul altui stat membru. Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe detașați de întreprinderile stabilite într-un stat membru în cadrul unei prestări de servicii, în conformitate cu Directiva 96/71/CE. În consecință, resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de persoană transferată în cadrul aceleiași companii nu se pot prevala de dispozițiile Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului

Amendamentul

eliminat

din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii. Prezenta directivă nu trebuie să confere întreprinderilor stabilite într-o țară terță un tratament mai favorabil decât în cazul întreprinderilor stabilite într-un stat membru, conform articolului 1 alineatul (4) din Directiva 96/71/CE.

Justificare

Persoanele transferate în cadrul aceleiași companii trebuie tratate în mod egal cu forța de lucru autohtonă. Trimiterea la directiva privind detașarea nu este adecvată, deoarece aceasta nu garantează acest principiu și, prin urmare, nu ar trebui să interfereze cu prezenta directivă.

Amendamentul 17

Propunere de directivă Considerentul 23

Textul propus de Comisie

(23) Trebuie să se asigure egalitatea de tratament, în temeiul dreptului intern, sectoarelor de securitate socială definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/04 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială. **Prezenta directivă nu aduce atingere *dispozițiilor prevăzute de acordurile bilaterale, astfel încât drepturile în materie de securitate socială de care beneficiază resortisanții țărilor terțe care sunt persoane transferate în cadrul aceleiași companii pe baza acordurilor bilaterale încheiate între statul membru în care această persoană a fost admisă și țara de origine a acesteia, ar putea fi consolidate în raport cu drepturile în materie de securitate socială care ar fi acordate, în temeiul dreptului intern, persoanei transferate. Prezenta directivă nu trebuie să confere mai multe drepturi decât cele pe care legislația comunitară existentă în domeniul***

Amendamentul

(23) ***Integrarea într-un regim adecvat de securitate socială pentru persoanele transferate în cadrul aceleiași companii și pentru membrii familiilor acestora reprezintă un element-cheie al prezentei directive și este important pentru a asigura condiții decente de muncă și trai în timpul șederii în Uniune.*** Trebuie să se asigure egalitatea de tratament ***pentru resortisanții țărilor terțe care sunt transferați în cadrul aceleiași societăți. Trebuie acordată o atenție specială dispozițiilor care asigură un tratament egal în ceea ce privește securitatea socială,*** în temeiul dreptului intern, sectoarelor de securitate socială definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/04 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială. ***Fără a aduce atingere acordurilor bilaterale care asigură integrarea într-un regim de securitate socială mai bun, prezenta directivă ar trebui să stabilească***

securității sociale le acordă deja în cazul resortisanților din țările terțe care desfășoară activități transfrontaliere între statele membre.

mecanisme care asigură o protecție eficientă în baza regimului de securitate socială pe durata șederii, precum și mecanisme care exportă drepturile dobândite, dacă este cazul.

Orice restricție asupra tratamentului egal în materie de securitate socială în temeiul prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere drepturilor conferite în aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie¹.

¹ JO L 344, 29.12.2010, p.1.

Amendamentul 18

Propunere de directivă Considerentul 23a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(23a) În cadrul principiului tratamentului egal în privința dispozițiilor de securitate socială, ar trebui evitate cazurile de dublă prestație pentru lucrătorii transferați în cadrul aceleiași societăți, iar statele membre ar trebui să ia măsuri pentru ca acest lucru să se realizeze în conformitate cu actele juridice obligatorii ale Uniunii.

Amendamentul 19

Propunere de directivă Considerentul 29a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(29a) Oricare ar fi legislația aplicabilă relației de muncă, ar trebui să se aplice

cel puțin legile, reglementările și dispozițiile din locul unde se desfășoară activitatea respectivă.

Amendamentul 20

**Propunere de directivă
Considerentul 29b (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(29b) Statele membre ar trebui să ratifice fără întârziere Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale familiilor acestora, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 18 decembrie 1990.

Amendamentul 21

**Propunere de directivă
Considerentul 29c (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(29c) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere drepturilor și principiilor conținute în Carta Socială Europeană din 18 octombrie 1969 și în Convenția Europeană privind statutul juridic al lucrătorului migrant din 24 noiembrie 1977.

Amendamentul 22

**Propunere de directivă
Articolul 2 – alineatul 2 – litera c**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(c) resortisanții țărilor terțe care desfășoară activități în numele întreprinderilor stabilite într-un stat membru în cadrul unei prestări de servicii în sensul articolului 56 din Tratatul

eliminat

***privind funcționarea Uniunii Europene,
inclusiv resortisanții care sunt detașați în
cadrul prestării de servicii de
întreprinderile stabilite într-un stat
membru, în conformitate cu Directiva
96/71/CE.***

Justificare

*Directiva privind detașarea lucrătorilor nu este adaptată la reglementarea chestiunii
persoanelor resortisante ale unor țări terțe care fac obiectul unui transfer în cadrul aceleiași
companii. Acestea nu ar trebui asimilate mobilității interne din cadrul UE.*

Amendamentul 23

**Propunere de directivă
Articolul 2 – alineatul 2 – litera ca (nouă)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

***(ca) resortisanților țărilor terțe care
desfășoară activități ca lucrători
temporari cu contracte intermediare de
agenții de muncă temporară, în cadrul
unei societăți sau al unui grup de
societăți, ori în cadrul unei alt tip de
întreprindere care se ocupă de plasarea
forței de muncă sub supervizarea sau
conducerea altei societăți.***

Amendamentul 24

**Propunere de directivă
Articolul 2 – alineatul 2a (nou)**

Textul propus de Comisie

Amendamentul

***(2a) Cu acordul partenerilor sociali de la
nivel național și de la nivelul Uniunii,
statele membre pot exclude din sfera de
aplicare a prezentei directive anumite
sectoare de activitate.***

Amendamentul 25

Propunere de directivă Articolul 3 – litera b

Textul propus de Comisie

(b) „transfer în cadrul aceleiași companii” înseamnă **detașarea temporară** a unui resortisant al unei țări terțe de la o întreprindere stabilită în afara teritoriului unui stat membru față de care resortisantul țării terțe este obligat prin contract de muncă, la o entitate care aparține întreprinderii sau aceluiași grup de întreprinderi stabilite în interiorul acestui teritoriu;

Amendamentul

(b) „transfer în cadrul aceleiași companii” înseamnă **transferul temporar, în scopuri profesionale, al** unui resortisant al unei țări terțe **care nu este rezident pe teritoriul statelor membre**, de la o întreprindere stabilită în afara teritoriului unui stat membru față de care resortisantul țării terțe este obligat prin contract de muncă, la o entitate care aparține întreprinderii sau aceluiași grup de întreprinderi stabilite în interiorul acestui teritoriu;

Amendamentul 26

Propunere de directivă Articolul 3 – litera c

Textul propus de Comisie

(c) „persoană transferată în cadrul aceleiași companii” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care face obiectul unui transfer în cadrul aceleiași companii;

Amendamentul

(c) „persoană transferată în cadrul aceleiași companii” înseamnă orice **lucrător** resortisant al unei țări terțe **care nu este rezident pe teritoriul statelor membre și** care face obiectul unui transfer în cadrul aceleiași companii;

Amendamentul 27

Propunere de directivă Articolul 3 – litera e

Textul propus de Comisie

(e) „cadru de conducere” înseamnă orice persoană care lucrează într-o funcție de conducere, responsabilă, în principal, de gestionarea entității gazdă sub conducerea generală sau îndrumarea consiliului de administrație, în principal, sau a acționarilor întreprinderii sau a echivalentului acestora; **această acțiune include: conducerea entității gazdă sau a**

Amendamentul

(e) „cadru de conducere” înseamnă orice persoană care, **în structura unei societăți**, lucrează într-o funcție de conducere **și are în principal atribuții de management**, responsabilă, în principal, de gestionarea entității gazdă sub conducerea generală sau îndrumarea consiliului de administrație, în principal, sau a acționarilor întreprinderii sau a echivalentului acestora;

unui departament sau a unei subdivizii a entității gazdă, supervizarea și controlarea activității altor angajați cu atribuții de supervizare, profesionale sau de conducere, având în același timp autoritatea de a face angajări și de a concedia sau recomanda angajarea ori concedierea sau alte acțiuni în domeniul resurselor umane;

Justificare

Definiția cadrelor de conducere trebuie clarificată și limitată la acele persoane care au calificări înalte și dețin competențe speciale și capacități personale care sunt indispensabile derulării adecvate a activităților specifice ale companiei în țara-gazdă. Acest lucru înseamnă că respectivul criteriu de admitere trebuie să fie calificarea și postul ocupat în cadrul companiei, și nu salariul. O listă exhaustivă, care poate fi interpretată fie în mod inclusiv, fie exclusiv, nu clarifică situația.

Amendamentul 28
Propunere de directivă
Articolul 3 – litera f

Textul propus de Comisie

(f) „specialist” înseamnă orice persoană care deține cunoștințe speciale, esențiale și specifice pentru entitatea gazdă, fiind luate în considerare nu numai cunoștințele specifice entității gazdă, ci și faptul dacă persoana în cauză deține un înalt nivel de calificare legat de tipul de activitate sau de ocupație care necesită cunoștințe tehnice specifice;

Amendamentul

(f) „specialist” înseamnă orice persoană transferată pentru o funcție înalt calificată, care are un nivel înalt de calificare profesională, cunoștințe expertiză continuă și care dispune de cunoștințele specifice esențiale sau relevante pentru activitățile respective ale entității gazdă;

Justificare

Este necesar să se clarifice definiția specialiștilor, aceasta trebuind să se refere exclusiv la lucrătorii care posedă calificări superioare și competențe speciale sau calități personale care sunt indispensabile bunei funcționări a activităților specifice ale companiei în țara gazdă. Acest lucru înseamnă că respectivul criteriu de admitere trebuie să fie calificarea și postul ocupat în cadrul companiei, și nu salariul.

Amendamentul 29

Propunere de directivă Articolul 3 – litera g

Textul propus de Comisie

(g) „stagiar cu studii superioare” înseamnă orice persoană cu studii superioare care este transferată în vederea dezvoltării cunoștințelor și a experienței în cadrul unei companii pentru a se pregăti să ocupe o funcție de conducere în compania respectivă;

Amendamentul

(g) „angajat stagiar ” înseamnă orice persoană cu studii superioare care este transferată în vederea dezvoltării cunoștințelor și a experienței în cadrul unei întreprinderi, **cu un contract remunerat de cel puțin un an**, pentru a se pregăti să ocupe o funcție de conducere **sau de specialist** în compania respectivă, **în vederea încheierii unui contract permanent și ale căror atribuții concordă cu nivelul universitar al persoanei respective;**

Amendamentul 30

Propunere de directivă Articolul 3 – litera ga (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(ga) „loc de muncă înalt calificat” înseamnă un loc de muncă care:

- necesită cunoștințe speciale, esențiale și specifice pentru entitatea-gazdă;**
- primește o remunerație și**
- garantează condiții de muncă adecvate.**

Justificare

Un set revizuit de definiții este necesar pentru a clarifica obiectivele directivei. În acest scop, o definiție europeană deja codificată și funcțională a locului de muncă înalt calificat ar trebui inclusă în directivă pentru a asigura că persoanele transferate în cadrul aceleiași companii sunt angajate în condițiile prevăzute de prezenta directivă. Această definiție este preluată din Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (Directiva privind cartea albastră).

Amendamentul 31

Propunere de directivă Articolul 3 – litera gb (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(gb) „calificări profesionale superioare” înseamnă calificările atestate prin dovada calificărilor obținute în urma absolvirii unei instituții de învățământ superior sau, prin derogare, în cazul în care dreptul intern cuprinde dispoziții în acest sens, atestate printr-o experiență profesională de cel puțin 5 ani cu un nivel de cunoștințe comparabil cu calificările din învățământul superior și care sunt relevante în profesia sau sectorul specificat în contractul de muncă sau în oferta fermă de angajare;

Justificare

Pentru clarificarea scopurilor directivei și creșterea gradului de precizie al acesteia, este necesară o serie revizuită de definiții. În acest scop, ar trebui inserată în directivă o definiție europeană a calificărilor profesionale superioare, deja codificată și operațională, care să garanteze că persoanele transferate în cadrul aceleiași companii dețin și calificările profesionale esențiale. Aceste calificări, menționate și în articolul 5 alineatul (d) din propunerea Comisiei trebuie definite cât mai clar posibil. Această definiție este preluată din Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (Directiva privind cartea albastră).

Amendamentul 32

Propunere de directivă Articolul 3 – litera gc (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(gc) „experiență profesională” înseamnă practicarea efectivă și legală a profesiei respective;

Justificare

Un set revizuit de definiții este necesar pentru a clarifica obiectivele directivei. În acest scop, ar trebui inserată în directivă o definiție europeană a experienței profesionale, deja codificată și operațională, care să garanteze că persoanele transferate în cadrul aceleiași companii sunt încadrate în muncă în conformitate cu condițiile preconizate de prezenta directivă. Această definiție este preluată din Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (Directiva privind cartea albastră).

Amendamentul 33

Propunere de directivă Articolul 3 – litera n

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(n) „acord colectiv cu aplicare universală” înseamnă un acord colectiv care trebuie respectat de către toate întreprinderile din raza geografică și din profesiunea sau ramura industrială relevante. În absența unui sistem de declarare a acordurilor universale cu aplicabilitate universală, statele membre se pot întemeia pe acordurile colective aplicabile în ansamblu tuturor întreprinderilor similare din raza geografică și din profesiunea sau ramura industrială relevante și/sau acordurile colective încheiate de organizațiile cele mai reprezentative la nivel național ale angajatorilor sau ale angajaților, aplicate pe teritoriul național respectiv.

eliminat

Amendamentul 34

Propunere de directivă Articolul 4 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(2) Prezenta directivă nu afectează dreptul statelor membre de a adopta sau de a emite dispoziții mai favorabile pentru persoanele care intră sub incidența articolului 3 litera (i), articolelor 12, 14 și 15.

(2) Prezenta directivă nu afectează dreptul statelor membre de a adopta sau de a emite dispoziții mai favorabile pentru persoanele care intră sub incidența articolului 3 litera (i), **articolului 11 alineatul (2) și**

Amendamentul 35

Propunere de directivă

Articolul 5 – alineatul 1 – litera d

Textul propus de Comisie

(d) să prezinte dovada că deține calificările necesare **în statul membru în care a fost admisă** pentru postul de conducere, de specialist sau, în cazul stagiatorilor cu studii superioare, calificările necesare, dobândite prin absolvirea unei instituții de învățământ superior;

Amendamentul

(d) să prezinte dovada că deține calificările **profesionale superioare sau diplomele universitare** necesare pentru postul de conducere, de specialist sau, în cazul stagiatorilor cu studii superioare, calificările necesare, dobândite prin absolvirea unei instituții de învățământ superior;

Justificare

Este necesară adaptarea prezentului articol pentru a asigura compatibilitatea acestuia cu seria definiții revizuite de la articolul 3.

Amendamentul 36

Propunere de directivă

Articolul 5 – alineatul 2

Textul propus de Comisie

(2) Statele membre solicită să fie îndeplinite toate condițiile privind **remunerarea** acordată în timpul transferului, prevăzute de actele cu putere de lege sau actele administrative și/sau acordurile colective **cu aplicabilitate universală referitoare la detașarea lucrătorilor aflați** într-o situație **similară** în ramurile profesionale relevante. **În absența unui sistem pe baza căruia să se declare că acordurile colective au aplicabilitate universală, statele membre se pot prevala, dacă decid astfel, de acordurile colective aplicabile în ansamblu tuturor întreprinderilor similare din raza geografică și din profesia sau ramura industrială relevante și/sau acordurile**

Amendamentul

(2) Statele membre solicită să fie îndeplinite, **la locul de muncă**, toate condițiile privind **condițiile de lucru, inclusiv beneficiile și remunerația acordată** în timpul transferului, prevăzute de actele cu putere de lege sau actele administrative și/sau acordurile colective într-o situație **comparabilă** în ramurile profesionale relevante de la locul de muncă; **Trebuie acordată o atenție specială concordanței cu actele obligatorii relevante ale Uniunii.**

colective încheiate de organizațiile cele mai reprezentative la nivel național ale angajatorilor sau ale angajaților, aplicate pe teritoriul național respectiv.

Justificare

Trebuie eliminată formularea utilizată în Directiva privind detașarea lucrătorilor, pentru a se garanta că toate acordurile colective, indiferent de nivelul la care au fost încheiate, se pot aplica persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii.

Amendamentul 37

Propunere de directivă Articolul 14

Textul propus de Comisie

Oricare ar fi legea aplicabilă relației de muncă, persoanele transferate în cadrul aceleiași întreprinderi au dreptul la:

(1) termenii și condițiile de ocupare a unui loc de muncă **aplicabile lucrătorilor detașați într-o situație similară**, astfel cum se prevede în actele cu putere de lege și în actele administrative și/sau în acordurile colective **cu aplicabilitate universală** din statul membru în care aceste persoane **au fost admise în temeiul prezentei directive.**

În absența unui sistem pe baza căruia să se declare că acordurile colective au aplicabilitate universală, statele membre se pot prevala, dacă decid astfel, de acordurile colective aplicabile în ansamblu tuturor întreprinderilor similare din raza geografică și din profesia sau ramura industrială relevante și/sau acordurile colective încheiate de organizațiile cele mai reprezentative la nivel național ale angajatorilor sau ale angajaților, aplicate pe teritoriul național respectiv.

Amendamentul

Oricare ar fi legea aplicabilă relației de muncă, persoanele transferate în cadrul aceleiași întreprinderi au dreptul la același tratament ca cel acordat cetățenilor statului membru gazdă în ceea ce privește:

(1) termenii și condițiile de ocupare a unui loc de muncă, *prevăzute* în actele cu putere de lege și în actele administrative și/sau în **sentințele arbitrale și acordurile colective aplicabile la locul de muncă** din statul membru în care aceste persoane **lucrează la momentul respectiv.**

(2) acordarea unui tratament egal cu al cetățenilor statului membru de primire, în ceea ce privește:

(a) libertatea de asociere, afiliere și participare la o organizație de reprezentare a lucrătorilor sau angajatorilor sau la orice organizație ai cărei membri desfășoară o ocupație specifică, inclusiv avantajele conferite de astfel de organizații, fără a se aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind ordinea publică și securitatea publică;

(b) recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile;

(c) fără a se aduce atingere acordurilor bilaterale existente, **dispozițiile din dreptul intern referitoare la sectoarele securității sociale definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/04.** În eventualitatea circulației între statele membre și fără a se aduce atingere acordurilor bilaterale în vigoare, se aplică în mod corespunzător Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului;

(d) fără a se aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 859/2003 și acordurilor bilaterale existente, plata prestațiilor aferente pensiei cuvenite de drept la data plecării într-o țară terță în baza activității salariale desfășurate anterior de lucrător;

(e) accesul la bunuri și servicii și la furnizarea bunurilor și serviciilor puse la dispoziția populației, cu excepția serviciilor

(2) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație care reprezintă lucrătorii sau angajatorii sau la orice altă organizație ai cărei membri desfășoară o activitate specifică, inclusiv beneficiile și drepturile pe care le oferă o asemenea organizație, fără a aduce atingere legislației naționale în materie de ordine și securitate publică;

(3) recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile;

(4) ramurile securității sociale definite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, fără a se aduce atingere acordurilor bilaterale existente care prevăd condiții mai bune. În absența unei armonizări la nivelul Uniunii, fiecare stat membru rămâne responsabil de stabilirea în propria legislație, în conformitate cu dreptul Uniunii, a unor norme nediscriminatorii privind acordarea beneficiilor de securitate socială, precum și cuantumul și durata acestora. În eventualitatea circulației între statele membre, se aplică în mod corespunzător Regulamentul (CE) nr. 1231/10 sau, unde este cazul încă, Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului, fără a se aduce atingere acordurilor bilaterale în vigoare care prevăd condiții mai favorabile;

(5) accesul la bunuri și servicii și la furnizarea bunurilor și serviciilor puse la dispoziția populației, cu excepția serviciilor

de obținere a locuințelor publice și la asistența acordată de serviciile de ocupare a forței de muncă.

de obținere a locuințelor publice și a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă.

Lucrătorii din țările terțe care se mută într-o țară terță sau urmașii acestor lucrători care rezidă în țara terță respectivă și care beneficiază de drepturile lucrătorului respectiv primesc drepturi de pensie legală pentru limită de vârstă, invaliditate și deces, în funcție de locul de muncă anterior al lucrătorului respectiv și dobândite în conformitate cu dispozițiile stabilite la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 , în aceleași condiții și la același nivel ca în cazul cetățenilor statelor membre în cauză atunci când se mută într-o țară terță.

Dreptul la egalitatea de tratament prevăzut **la alineatul (2)** nu aduce atingere dreptului statului membru de a retrage sau de a refuza reînnoirea permisului, în conformitate cu articolul 7.

Dreptul la egalitatea de tratament prevăzut **în prezentul articol** nu aduce atingere dreptului statelor membre de a retrage sau de a refuza reînnoirea permisului în conformitate cu articolul 7.

PROCEDURĂ

Titlu	Condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii			
Referințe	COM(2010)0378 – C7-0179/2010 – 2010/0209(COD)			
Comisie competentă în fond Data anunțului în plen	LIBE 7.9.2010			
Comisie(i) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	EMPL 7.9.2010			
Comisie(i) asociată(e) - data anunțului în plen	12.5.2011			
Raportor(i) Data numirii	Liisa Jaakonsaari 9.9.2010			
Examinare în comisie	16.6.2011	13.7.2011	5.10.2011	22.11.2011
Data adoptării	5.12.2011			
Rezultatul votului final	+: -: 0:	37 5 1		
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Philippe Boulland, Milan Cabrnoc, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Sergio Gaetano Cofferati, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Traian Ungureanu, Andrea Zanoni			
Membri supleanți prezenți la votul final	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Julie Girling, Sergio Gutiérrez Prieto, Gesine Meissner, Ria Oomen-Ruijten, Evelyn Regner, Csaba Sógor, Emilie Turunen, Gabriele Zimmer			
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Cornelia Ernst, Sylvie Guillaume, Phil Prendergast			

PROCEDURĂ

Titlu	Condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii			
Referințe	COM(2010)0378 – C7-0179/2010 – 2010/0209(COD)			
Data prezentării la PE	13.7.2010			
Comisie competentă în fond Data anunțului în plen	LIBE 7.9.2010			
Comisie(i) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	EMPL 7.9.2010	FEMM 7.9.2010		
Avize care nu au fost emise Data deciziei	FEMM 2.9.2010			
Comisie(i) asociată(e) Data anunțului în plen	EMPL 12.5.2011			
Raportor(i) Data numirii	Salvatore Iacolino 27.9.2010			
Contestarea temeiului juridic Data avizului JURI	JURI 22.11.2011			
Examinare în comisie	26.10.2010	1.2.2011	16.6.2011	31.8.2011
	23.11.2011	20.2.2014	10.3.2014	
Data adoptării	10.3.2014			
Rezultatul votului final	+: -: 0:	44 8 0		
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Roberta Angelilli, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Clemente Mastella, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Claude Moraes, Judith Sargentini, Nils Torvalds, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Auke Zijlstra			
Membri supleanți prezenți la votul final	Vilija Blinkevičiūtė, Michael Cashman, Jean Lambert, Jan Mulder, Marie-Christine Vergiat			
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Josefa Andrés Barea, Zoltán Bagó, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Béla Glattfelder, Ádám Kósa, Jens Nilsson, József Szájer, Csaba Öry			
Data depunerii	12.3.2014			